

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlimi
Araştırmalar Derneği Yayın
Organıdır.

Cilt : 21, Sayı : 241, Şubat 1980

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür :
Ergün ARIKDAL
Genel Sekreter
Selman GERÇEKSEVER
İdarehane ve Dernek Binası :
Pangaltı Kurtuluş Caddesi No: 14/1
(Akbank bitişiği)

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi :
RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBUL
Abone Ücreti : Yıllık 450 TL. — Yurt dışı 500 TL.
Telefon : 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Dizgi, Baskı, Kapak : TAŞ Matbaası (Tel.: 22 92 72).

Cilt : Oğuz Mücellihanesi

Sevgili Okuyucular

Bir çoğumuzun senelerden beri okuduğunuz Ruh ve Madde Dergisi, hepinizin bildiği gibi, bir VAZİFE dergisidir. Spiritüel realitenin anlaşılması, RUHSAL — EVRENSEL İDARE'nin bilinmesi, madde ve ruhun müşterek tekâmülü için BİLGİ vermek vazifemizdir. Bu sebepten, Dergiyi tam YİRMİ SENE'den beri her türlü maddi ve manevî zorluklara göğüs gererek yayınladık.

Yayın giderleri ile satış gelirleri arasında, şimdiye kadar, asla KÂR GÜDÜLMEDİ. Bir HİZMET Dergisinin işlevine uygun olan VERDİĞİ kadar ALMAK'dır. Kısaca Sizlerin satın aldığınız ya da abone olduğunuz Ruh ve Madde'niz, sadece, her ay yayınlanmak için masraflarının karşılanmasına muhtaçtır. yayının giderleri 1979 ve 1980 yıllarında %300 arttı. Daha da artacak. Bu pahalılığı hep beraber göğüsleyeceğiz.

Esası ELLİ LİRA'ya satılması gereken Ruh ve Madde'nizi KIRK LİRA'ya satın alırsanız, HER AY TEKRAR OKUMAK imkânını bulmuş olacaksınız. Dergi HEPİMİZİN, bu ülkenin... Kişisel değil, HAKİKAT'in yolunda.

Ayda KIRK LİRA hiç bir okurumuzun boyunu aşan, onu mahrumiyete sokan bir değere sahip değil. Siz daha iyi biliyorsunuz. Tekrar size dönecek bir etkinin niteliğini arttırmak için, Derneğe ve Dergi'ye yardımcı olacağınıza inanıyoruz. LÜTFEN MUTLAKA ABONENİZİ YENİLEYİNİZ VE MUTLAKA DERGIYİ SATIN ALINIZ, ABONE BULUNUZ...

Zamanların dönümüne az kaldı. Hepinize ister istemez RUHSAL GÖREV teklif olunacaktır.

Selâm ve Sevgiler.

ERGÜN ARIKDAL

NASA'nın Medyomu

I N G O S W A N N

PSYCHIC : Medyom olduğunuzun şuruna ilk olarak ne zaman vardınız?

SWANN : Önce, sorunuzda kul'anmış olduğunuz 'medyom' kelimesinin benim durumumu tanımlamadığını belirtmekle sözlerime başlamak isterim. Ben hiç bir zaman 'trans' durumuna girmiş değilim. Ne tebliğ veririm, ne de telepati yaparım. Fakat öteki uyanıklık seviye'lerine karşı dâimâ açık bu'duğumu ifade etmek istiyorum.

P : Şuur projeksiyonu yeteneğinizden söz eder misiniz? Bunun ilk denemesini ne zaman yaptınız?

S : Çocukluğumda bedenimden fırlayarak, dünyanın içine gitmek şeklinde bir oyun oynardım. Rocky Dağlarında dünyaya geldim. Dağların içindeki maden damarlarını izlemeyi severdim. Onları toprağın altında yüzeye çıkana kadar izlerdim.

P : Bazı kendiliğinden deneyimleriniz oldu mu?

S : Evet, üç yaşında bâdemciklerim alındığı zaman, Anestezi uygulanmıştı ama, doktorun yapmakta olduğu ameliyatı başından sonuna kadar bedenim dışından izlemiştim. Bir ara bıçağı kayarak boğazımı birazcık kesmişti. Sonra bâdemciklerimi bir kavanoza koydu ve bir dolabın içindeki kâğıt rulolarının arkasına gizledi. Kendime ge'diğim zaman, boğazım kesilmiş olduğu için ağlıyordum. Bunu nasıl bildiğimi anlayamamıştı. Sonra bâdemciklerimi almak istediğimi söyledim. Onları attığını söyledi Ben de, 'Hayır atmadınız. Onları şu kâğıtların arkasına koydunuz' dediğim zaman çok şaşırmıştı.

P : Deneysel yönden bu yeteneğinizden ilk olarak ne zaman yararlanmayı dediniz?

● Medyom Ingo Swann şuur projeksiyonu, eşyaları uzaktan etkileme ve bu yeteneklerini şuurlu olarak kontrol edebilme konularında son derece yetenekli günümüz modern ressamlarındanır. Bu yetenekleriyle ilgili olarak New York'daki Amerikan Ruhsal Araştırmalar Kurumu'nda birçok testlerden geçirilmiş bulunan Swann hâlen, Menlo Park'daki Stanford Arastırma Enstitüsü'nde öteki psi denemeleriyle ilgili deneyler geliştirmektedir. Aşağıda evren, enerji, zaman, uzay, insanlık ve hayat felsefeleri konularını içeren söyleşiyi sunuyoruz. Swann, bu konularla ilgili olarak PSYCHIC (ABD) dergisinin sorularını şöyle yanıtlamıştır.

S : 1971'in Ekim ayında'dı, arkadaşlarım bana (benim) fotoğraflardan bazılarını karanlık bir odada verdiler ve enerji üretmemi söylediler. Bunu yapmaya çalışırken çok hassas kızılötesi film kullanmışlardı ve ışıktan topları saptayabilmışlerdi.

P : Bu enerjiyi nasıl üretmiştiniz?

S : Bedenimden dışarı çıktığımı hissettim. Oradan yani beden dışından, avuçları-

mın içine ışıktan toplar meydana getirmek üzere bu enerjiyi yönelttim.

P : Başka ne tür deneyler yaptınız?

S : Amerikan Ruhsal Araştırmalar Kurumu'nda, uzaktaki bir eşyayı görüp göremeyeceğimle ya da deney odasında bulunmayan nesnelere tanımlayabilmekle ilgili deneyler yaptık. Bunun bir suur projeksiyonu olduğunu söylemek belki de vaktinden evvel bir konuşma olacaktır.

P : Psikokinezi, yani eşyaları uzaktan etkileme deneylerinizden ne haber?

S : Benim bakış açımdan iki tür psikokinezi vardır. Bunlardan biri, eşyayı, örneğin bir toplu iğneyi ya da bir ölçü aletinin ibresini, elinizi üzerinde gezdirerek (dokunmadan) onu hareket ettirirsiniz. Öteki ise, benim yaptığım şekildedir ki burada, sessiz ve sâkin bir şekilde bir yere oturursunuz ve eşya üzerinde ufak tefek değişiklikler meydana getirecek şekilde onu etkilersiniz. Örneğin New York City Col'lege'da Dr. Gertrude Schmeidler ile yaptığımız bir denemede benden 90-300 Cm. uzakta olan bir grafiti ısıtıp soğutabiliyordum.

P : Bunu nasıl yapmıştınız?

S : Zannedersem bu fiziksel evrenin o kısmıyla yapılan bir spirittüel girişim sonucu ortaya çıkmaktadır. Ruhsal varlık burada da, kendi fiziksel bedenini hareket ettirmede kullandığı yöntemi kullanmaktadır. Ki bu, günümüz biliminin henüz açıklayamadığı en başarılı psikokinetik etkidir.

P : Öyleyse, size göre bir kimse aynı anda hem bu buutta hem de başka buutta aynı anda bulunmaktadır.

S : Evet, bir bakıma öyle. Tarihsel psizizmde bu genellikle kabul edilir. Fakat üzerinde yeterince deney yapılmış bir konu değildir. Biz genellikle ruhsal bir olayı sadece beş duyumuzla anlayabileceğimiz tarzda açıklamaya çalışırız. Fakat bazı gerçekleri anlayabilmemiz için daha büyük duyumlara gereksinmemiz bulunmaktadır. Eğer kendinizi ruhsal bir varlık olarak gö-

rebiliyorsanız, evrenin herhangi bir köşesinde operasyonlara girişebilirsiniz. Kuşkusuz böyle bir operasyon için (böyle fiziksel) ellerinize ihtiyacınız olmayacaktır. Bunun için bir ruhsal varlığın sahibolabileceği en yüksek yeteneklerden birini kullanabilirsiniz.

P : Sizin başardıklarınızla fizik medyonların ya da öteki ruhsal yetenekli kişilerin yaptıkları arasında bir bağlantı var mıdır?

S : «Geçmişten bilgi edinme» yeteneği hariç, ötekilerde yok. Ki bu da zâten, ruhsal hafızanın hâlden geçmişe doğru uzanması demektir. Fakat ben şimdiye kadar yapılan 'medyum' tanımlarıyla kendi yeteneklerim arasında bir kıyas unsuru bulamadım.

P : Zaman içinde ileriye bakışa ne dersiniz?

S : Kehânet yapmam fakat insanda var olan bu yeteneğin o'umlu bir şekilde kullanılmak üzere geliştirilmesine taraftarım. Önümüzdeki yıllarda insanlığının normal algılama duyumu'arı hâline gelecek olan bu yeteneğin ancak bu şekilde bir yaklaşımla sahte peygamberlerin tekelden kurtulabileceğine inanıyorum.

P : Bu konuda sizin özel algılamalarınız oldu mu?

S : Hayır Fakat şu kadar söyleyebilirim ki, bu gezegen uzak gelecekte, gezegen için çok daha iyi gelecekler hazırlayabilecek insanların eline geçecektir.

P : Bununla, kendi geleceğimizi kendimiz hazırlayacağız mı demek istiyorsunuz?

S : Güzel bir söz, bu. Zâten her zaman öyle olmuştur. Hattâ bu, «Ne ekersen onu biçersin» demekten daha esaslı. Yanılmıyorsam, geleceği yapan ve şekillendiren zihindir. Bu doğruca zaman içinde oluşur. Bana göre gelecek budur.

P : Ressamlığınızın para-normal yeteneklerinizle bir ilişkisi var mı?

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz

S : Evet, vücutların, bitkilerin ve kalyaların etraflarındaki auraların çizimine 10 yıl kadar önce başlamıştım. Bunları geleneksel olarak yapıldığı şekilde değil de, kendi gördüğüm gibi resmetmeye çalıştım. Çeşitli renklerdeki enerji fışkırmaları, noktalar, habbeler tarzında. Sonuç, benim çizdiğim resimler bir kaç yıl sonra geliştirilen Kirlian cihazıyla alınan fotoğraflardaki görüntülere çok benziyordu. (Bakınız; Galaxies of Life - S. Krippner, D. Rubin) 'Psychic' dergisinin July 1972 nüshasının kapak resmini oluşturan 'Aft Ship's View of Sagittarius' beden-dışı deneyimlerimden biri sırasında dünya dışında bulunurken yaptığım algılamaların görüntülerini yansıtmaktadır. Keza, ressam o'arak başka bir amacım da insanların zihiflerinde, kendi izlenimlerin arasındaki, mevcudiyetin belirli şartlarını yeniden yaratmak olmuştur. 15 yıldır bu şekilde çalışıyorum. Yukarıda da belirttiğim gibi amacım, belirli bir tabloyu çizmeye beni iten ruh halini, onu seyredenlere de yaşatmaktır.

P : O zaman, bu size göre, başka türden bir spiritüel projeksiyon olmaktadır.

S : Evet.

P : Spiritüel ya da kozmik resimle ne zamandan beri ilgili bulunuyorsunuz?

S : Zannedersem, tüm bu hayatım boyunca. Çocukluğumda geçmiş hayatlarımı hatırlayabiliyordum. Mevsimlerin, akar-suların, dağların, hayvanların çiçeklerin ve evrenin estetiğiyle dalma ilgilenmişimdir. Bunlar arasındaki ilişkileri tahayyül eder ve ne kadar güzel olduklarını düşünürdüm. Götide insanlar arasındaki spiritüel bağlantılarla daha çok ilgilenmeye başladım.

P : 'Geçmiş hayatlarımı hatırlardım,' demiştiniz, değil mi?

S : Evet, paranormal yeteneklerin normal olarak kullanıldığı ve kabul edildiği bir toplumda yaşadığımı hatırlarım. Avrupada, halkı tarafından çok sevilen ve tutulan büyük bir fatihin danışmanıydım. O hayatımda insanların akıllarından ge-

çenleri okumak benim için çok kolay bir işti. Bu şekilde toplantılara gelenlerin gerçek niyet ve düşüncelerini kendisine aktarabiliyordum. Zannedersem, 18. ci Y. Y. daydı,

P : Reenkarnasyona olan inancınız bugün sizi etkilemekte midir?

S : Ben ona 'reenkarnasyon' demiyorum. Ruhsal varlıklar olduklarının bilincinde olan insanlar muhtemelen birini kaybedince başka bir beden elde edebilirler. Bu yüzden ben ona başka bir bedene geçme yeteneği diyorum.

P : Peki, bunun 'reenkarnasyon'dan farkı nedir?

S : Reenkarnasyon, Karma Kanunu'nu da içine alır. Öyle zannediyorum ki, spiritüel bir varlık olduğundan haberi olmayan bir kimse geçmiş hayatının korkuları içinde yaşayacaktır. Rahat ruhsal uyanıklılığa kavuşmuş bir insan ise, gelecek için olumlu yönde hareket etmenin sorumluluğuyla bedenden bedene geçme yeteneğini kullanacaktır. İşte bu nedenle 'karma' olsa bile ben onun'a ilgilenmemekteyim. İyi bir gelecek yaratmakla ilgiliyim, geçmişin etkileri altında sürüp giden bir hayatla değil...

Keza geçmiş hayatlarımı hatırlayan bir kimse geleceği için şuurulu çalışmaya artık başlayacak bir kimsedir. Çünkü geçmiş hayatları kendisine sıkıntı verir. Gerçekten geçmiş hayatlarımı hatırlayamayanlar, kendilerinin Kleopatralar, Napolyon'ar gibi büyük insanlar olduklarını söyleyen kimselerdir genellikle. Bu, gelecek, yani ilerisi için yaşamaktan çok geçmişe bağınılı yaşamamın tipik örneğidir.

Örneğin, benim durumumu ele alalım. Dört yıl kadar hiç bir renk ve organizasyon kontrolü olmaksızın çok sıkı çalışmıştım. Fakat üç ay içinde herşey birden değişiverdi. Bu, üzerinde yıllardır hiç bir şey yetişmeyen bir bahçenin iyi bir bakım ve gayretle bir sabah aniden çiçeklenivermesi, yeşerivermesi gibi birşey. Bu büyük bir şok olmuştu benim için. Geçmişte bir yerde edinilmiş yeteneklerin birdenbire

ortaya çıkıvermesi şeklinde anladım ben bunu.

P : Bu, geçmiş hayatlarınızdan birindeki 'danışmanlık' görevinizle ilgili olarak 'telepati' deneyimlerine mi sahipsiniz?

S : Bu, şimdilik zor birşey gibi geliyor bana. Zirâ genellikle telepat olmaya karşı bir merak ve eğilim duymamışım. Yani, binbir problemle dolu şu caddeler dolu insanların kafalarından geçenleri okumak meselesi... O zaman ortada belirli bir amaç sözkonusuydu. Fakat şimdilik onun herhangi bir şekilde kullanılmasını ve de yararını düşünemiyorum. Fakat bazen, bazı insanlara akord olmak ötekilere akord olmaktan daha kolay görünmekte. Zannedsem bunu herkes bilir.

P : Birçoğu, telepatinin kriz veya öteki heyecansal bunalımlar sırasında olduğunu söyler.

S : Evet, bu gibi yetenekler öyle zamanlarda daha sık ortaya çıkıyor. Bununla birlikte telepatinin doğru dürüst bir ta-

nımı hâlâ yapılmış da değildir. Eğer böyle olsaydı her zaman sonuç alınabilmesine yardım eden bir formül bulunurdu elimizde.

P : Sizce doğru dürüst bir tanıma nasıl gidebiliriz?

S : Kendimizi, beyin ya da bedenden ibaret varlıklar değil de, spiritüel varlıklar olarak ele almak suretiyle bunu başarabiliriz. Günümüzde bedenle ilgili bir sürü bilgi bulunmasına karşın, beyin hakkında çok az bilgimiz var. Fakat bu fiziksel görüş ve yaklaşımların paranormal yeteneklerle bir alakası yok. Paranormal potansiyelimiz hakkında bilgi edinmek istiyorsak, kendimizi ruhsal varlıklar olarak ele almalıyız.

P : Amerikan Ruhsal Araştırma Derneği, ölüm olayı ile ilişkili bulunması bakımından bedensiz (astral) deneyimlerle ilgili olarak araştırmalar sürdürmektedir, değil mi?

S : Evet, bunun temelindeki fikir şudur: Eğer gerçekten de, canlı ha'deyken, bedenden ayrılan birşey varsa, bu neden ölümden sonraki alem ya da yaşantı olmasın...

P : Sizce bu görüşün geçerlilik derecesi nedir?

S : Eğer kendinizi bedenden öte, ruhsal bir varlık olarak düşünürseniz, bedenin ölmesiyle birlikte kendinizin de öleceğini kabul etmek saçma gelir, kuşkusuz.

P : 'Dezenkarne' ya da bedensiz olarak isimlendirilenlerle bir deneyiminiz oldu mu?

S : Alışık olduğunuz bedenlere sahip olmayan varlıkların mevcudiyetlerini algılamaktayım, ama ben on'arı alışlageldiği şekliyle 'ruhlar' olarak tanımlamıyorum. Onların pek çoğu kendi durumlarıyla ilgili olarak şüpheli bir hâl içinde bulunmaktadırlar. Çok azap çekmiş bireyler olarak görünürler. Ruhlar ve hayaletler üzerine birçok kitap okudum. Ve etrafta böyle şeyler aradım fakat eğer onlar o'saydı, benimle konuşuyor olmazlardı.

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz

P : Bedeniniz dışında ve gözlerinizi kullanmadığınız zamanlarda nasıl görürsünüz?

S : Genişletilmiş uyanıklık planından direkt algılamayla. Rüya görmekte olan bir insanı ele alarak bir benzetmede bulunalım. Ekseriyetle rüyasını görsel olarak hatırlar ama uyku sırasında gözleri daima kapalıdır. Bu yüzden rüyada onun 'görmesi' demek gerçekte gözleriyle olmamaktadır. Öyleyse, beşer kişiliğinin öteki «uyanıklık planlarının» direkt algılamasıyla ilgili olarak bir kapasitesi bulunmaktadır.

P : Bedensiz yolculuklarımız sırasında yolculuk etme hissine sahip olur musunuz?

S : Bazen evet. Uzay ve zamanın doğrusal değişikliğinin çok farkında olurum.

P : Bu yolculuklarımız sırasında herhangi bir gariplikle karşılaştınız mı?

S.: Öteki varlıkların orada burada doluşmakta olduklarının daima farkına varırım.

P : Bunlar insanlar mı, hayvanlar mı yoksa...?

S : Ekseriyetle bunu on'ara sormak zorunda kahrınız. Eğer alelâde duyularınızın dışında çalışmaya başlarsanız, sürprizlerle karşılaşmaya her an hazır bu'un mahsuz.

P : Gulyabani falan mı demek istiyorsunuz?

S : Gulyabani, ama sadece daha önceden hiç görmediğiniz ve bundan dolayı korktuğunuz fakat size bir zararı olmayan bir varlık anlamında... Beden dışı yolculuk sırasında görülecek hakkında değilde, beden dışına çıkma işinin başarılması konusunda dikkatli olmaya davet etmek isterim.

P : Yani beden dışı yolculuklarda tehlikelerin bulunduğunu mu söylemek istiyorsunuz?

S : Bazen, çok ateşli kimselerin, kriz geçirenlerin ve bazı haplar alanların beden dışı deneyimleri yaşadıklarını duyarız. Bu

bakımdan onların ge'işigüzel metodlar kullanmamaları hususunda uyararak isterim. Beden-dışı deneyim insanın tabii bir mirâsidir.

P : Bu tür deneyimlerle dinin ilişkili bulunduğunu düşünüyor musunuz?

S : Dinlerin bugünkü haliyle değil... Fakat ö'ye zannediyorum ki, etkili bir dini yaşama işlerlik getirebilmelidir. Gerçek dini bir görtüş yaşamı daha kötü yerine daha iyi sonuçlara götürmelidir. Amerika'da bu bildiğiniz gibi, hiç de böyle olmamaktadır. Yaşam gitgide daha da kötü bir hâl almaktadır. Bunun çok daha insancıl bir yaklaşımla düzeltilebileceğini sanıyorum.

P : Amerika'da yeniden spiritüel bir canlanma olduğunu sanıyor musunuz?

S : Benim yukarıda belirttiğim anlamda değil. Fakat bazılarına göre bu gerçekleşmekte.

P : O zaman, günümüzde Parapsikolojiye karşı duyulan ilgi geçici bir merak mıdır yoksa ileride tomurcuklanacak mıdır?

S : Görünüşe göre bir merak, ama gerekli olan bir merak. Geleceğini gitgide sınırlamakta olan bir gezegen için kendimiz hakkında daha çok keşif'erde bulunmak doğal bir gelişme. Bu bakımdan bazılarına göre Parapsikoloji yeni bir sınır açmaktadır. Üzerine binilip de do'aşılacak bir at gibi (parapsikolojiyi) görenler için kuşkusuz o bir meraktır. Ve çok geçmeden bu at onların altından kaçıp gidecektir. Zira o anlaşılması için çok cehit isteyen bir şeydir. Yani sadece, 'Ben ona inanıyorum' demek yeterli değildir.

P : Şu 'Aquarius Çağı' hakkında ne düşünüyorsunuz? (Kova Burcu Çağı)

S : Şarkı olarak güzel bir şarkı.

P : Anlayış o'arak?

S : Evet, esas Aquarius Çağı insanın kendini 'gerçek insan' olarak tanıyacağı bir devredir. Onunla ilgili herhangi bir belirti göremiyorum henüz. İnsanın kendi gerçek benliğini tanıdıktan sonra böyle

bir altın çağı beklememiz, onu ufukta aramamız normal bir tavırlanma o'acaktır. Fakat öyle bir geleceğin hazırlanması yine insana düşen bir iş olacaktır.

P : O halde astroloji'yle ilgili görüşlerinizi öğrenebilir miyiz?

S : Görülmeyen enerjilerin insanı etkilemesi görüşünden hareket ederek om bir bilim dalı haline getirmeye çalışanların çabalarını takdirle karşıladığımı belirtmek isterim. Fakat tarihsel astroloji için aynı görüşlere sahip olduğumu söyleyemem. Horoskopla yapılmakta olan yorumların ne demek olduklarını biliyorum ama bu yorumların geçerli o'myanlarıyla ilgili söylentilerden de haberim var.

P : Okült sanatlar hakkında ne düşünüyorsunuz? Örneğin, numaroloji (remil)

S : Numarolojiyle daima ilgilenmişimdir. Soyadımdaki ikinci (N) harfi bir numarologla ilgilidir. O bana demişti ki: «Eğer adına bir (N) harfi daha ilâve eder sen o zaman adındaki harflerin toplamı 19 olur. Bu da daha çok para kazanacağın anlamıdır.»

Bunun için yıllarca uğraştım ama olmadı işte...

P : Başka insanların para-normal yeteneklerini geliştirebileceklerini düşünümüyorsunuz?

S : Evet, hemde bunu, kendilerini ruh ve maddeden oluşmuş spiritüel varlıklar olarak düşünür'erse, daha başarılı olacaklardır. Kendi'lerini bu şekilde genişletebilecekler ve belki de spiritüel bir etik (ahlâk) yaratabileceklerdir. Öy'e sanıyorum ki, bu yetenekler genişletilmiş bir uyanklılıkla birlikte gelirler çoğu zaman.

P : Böyle bir gelişme için bazı ön hazırlıklar var mıdır?

S : Birincisi insanın içinde mutlu olduğu bir yaşam. Eğer insanlar yaşamlarında sıkıntılara sebep olan cevaplandırılmayan sorunlarla karşı karşıya bu'unurlarsa, kendilerini böyle bir gelişmeye götürecek çalışmalara ayıracak zamanları olmayacaktır sanıyorum. Bizim bildiğimiz

bütün para-normal yetenek'er bu geliştirilmiş uyanklılık hâliyle ilgilidir. Mümkün olduğu kadar az mutsuzluk sorunlarına sahibolan'arın bu yönde bir gelişim içine girebileceklerini sanırım. Bir zamanlar çok mutsuzdum ben de... Para kazanabilecek kadar bile yeteneğim yoktu.

P : Toplumun bir bütün olarak bu yeteneklerin geliştirilmesinden yararı ne olabilir?

S : Bu yeteneklerin belirli şahısların inhisarında bulunduğunu düşünmedikten sonra bu mümkündür. Çünkü yeteri kadar medyom yıldızımız bulunmaktadır. Bunların ellerindeki mirası artık başkalarına da bırakmaları gerekir. Birşeyden toplum yararına faydalanmak için onun toplumsal bir şey, herkese ait birşey olması gerekir. Para-normal yetenekler herkesin tekelinde olan birşey olursa o zaman toplumca bir yararlanmadan sözedebiliriz.

P : Eğer insanların büyük bir çoğunluğu bu yeteneklerini geliştirecek olsalar, bunun toplumu ne şekilde etkileyeceğini düşünüyorsunuz?

S : Bu, para normal yeteneklerin tanıtılmasına ve kabul edilmiş şekline bağlıdır. Eğer onlar birer rekabet vasıtası olarak tanınır ve bu şekilde ele alınır'sa, o zaman belirli bir yönde gelişme görülür. Eğer insancil yetenekler olarak kabul edilirse, başka yönde bir gelişim izlenecektir. Spiritüel ya da ahlâksal yetenekler olarak ele alınır'arsa, o zaman daha da başka bir yönde değişikliklere şahid oluruz. Görüldüğü gibi, yine bütün insanın onlara yaklaşımında noktalanmaktadır. Şimdilik, onların insanda bulunan gizli ka'mış potansiyeller olarak ele alınması şeklinde bir eğilim bulunmaktadır. Bu bakış açısı, başlangıç için fenâ bir yaklaşım sayılmaz. Fakat bu daha çok bu yeteneklerin içinde ne olduğu meselesidir ki, buradan onların şu ya da bu şekilde ele alınması sözkonusu olabilir.

P : Sizin gelişen kendi para-normal ye-

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz

tenekleriniz sizin yaşamınızda ne gibi değişikliklere neden oldu?

S : Şu anda bunu bilemeyeceğim. Kuş kusuz birçok etkinlik ortaya çıktı. Fakat ben bunları hayat tarzındaki değişiklikler olarak ele almıyorum Eskiden ne isem, yine de oyum. Biraz daha sıkı çalışmam gerektiğini hissediyorum. Zira o'aylar eskisinden daha hızlı bir tempo ile geliyor ya da tekrarlanıyor. Bu benim, bu tür bir araştırma üzerinde olmama ya da olmama bağlı bulunan bir şeydir.

P : Daha başka araştırmalarınız var mı?

S : Evet. Sen olarak ülkenin çeşitli yerlerinde bazı araştırmacılarla çalışmak üzere plânlar yapmış bulunuyorum. Şu anda Stanford Araştırma Enstitüsü'yle bazı çalışmalarım sürüp gitmektedir.

Bu çalışmalar geleneksel parapsikolojideki çalışma'ardan özellik olarak ayrılmaktadır. Bu projenin ön çalışmaları geçen yaz tamam'lanmıştı. Bu çalışmalarımızda manyetik alanlarla ilgili olarak magnetometre'er kullanılmaktadır. Bildiğimiz fizik kanunlar'a ruhsal yetenekler arasındaki bağlantıları ortaya çıkarmaya çalışıyorlar.

P : Bu araştırmalarda nasıl bir deneysel yaklaşım izlenmektedir?

S : E'de bulunan hemen hemen en hassas cihaz'lar, laser ışınları vs kullanılıyor.

P : Benzer denemelerin başka süjelerle de yapılması planlanmakta mıdır?

S : Evet, bu 'mutad olmayan beşeri fonksiyon'un etüdüyle ilgili ön hazırlıktır. Hepsine başarılar dilerim

P : Para-normal yeteneklerinizi para kazanmak yönünde hiç kullandınız mı?

S : Stanford Araştırma Enstitüsü'ndeki araştırmaların benim'e ilgili bölümü tamamlandıktan sonra bu yeteneklerimi daha yaratıcı yönlerde çalıştırabileceğimi sanıyorum.

P : Petrol ya da maden araştırmacıları gibi falan mı?

S : Fenâ fikir değil. Artık bu yeteneklerin laboratuvar çalışmalarından çıkarılıp, daha büyük laboratuvar olan tabiatın içinde kullanılması... Bakalım, o zaman hayata yönelik faydalarında bir artış olacak mı? Önümüzdeki dört yıl içinde çalışmalarım herhalde bu yönde gelişecek...

P : Para-normal yeteneklerin insanların keyiflerince istedikleri gibi kullanılabilirliğini düşünüyor musunuz?

S : Bi'diğim kadarıyla insanın tamamen kendi keyfince istediği gibi kullanılabileceği bir yeteneği bulunduğunu sanmıyorum.

P : Belki PSI, önemli yabancı konferansları gizlice dinlemede kullanılabilir.

S : Yine bildiğim kadarıyla bu şimdiye kadar hiç yapılmadı. Ben kendimin böyle birşey yapabileceğimi de sanmıyorum. Bu bizim bilmediğimiz bir di'de yapılmakta olan konferansı dinlemekten çok farklı değildir. Böyle birşeyden endişe duymamıza gerek yok sanırım.

P : Bütün bunların ışığı altında, insanlara önerebileceğiniz bir hayat felsefesi var mıdır?

S : Gelecek için yeni bi'gilere açık bulunmak en önem'isidir sanıyorum. Bu gerçekten izlemek için verimli ve yaratıcı bir yoldur. Gelecek için çok cesur olmak zorundayız. Gelecek için büyük potansiyeli haiz olan bu noktaları be'irleyebilecek kadar uyanık bulunmamızda yarar vardır. Bir tek şey üzerinde dramayacağım, zannediyorum ki herkes farklı farklı şeyler üzerinde bulunacaktır. Toplumun, geçmişte doğruluğu kanıtlanmış bulunan prensip'erin üzerine oturuyor olması doğaldır. Fakat artık geçmişte doğru olan herşeyin şimdi uygulanabilir olması olanaksız bulunmaktadır. Bu neden'e bir tevessül devresine girmektediriz. Bu bakımdan gerek toplum gerekse birey olarak bu tevessül'ü kurtularak daha yaratıcı bir geleceğe ulaşmamız büyük gayret gerektirecektir.

(Devamı sayfa 33'de)

ikizlerin Esrarengiz Güçleri

● Charles EWALD

Çoğu kez, SHOW-BUSINESS'in ünlü ikizleri o'an ALICE ve HELEN KESSLER'e baş vuran Amerikan televizyonu, tüm tekrarlardan sakınarak, seve seve onlara «en iyi güldürüyü» ayırmaktadır. Onlar, doğrudan yapılan yayın sırasında dahi dans biçimlerini hazırlıksız yapmak zorundadırlar. Bu güzel dansöz ve şantözlerin, hareketlerinde bir kez bile uymazlık içinde yakalanamamaları, hayret edilecek bir şeydir. Saniyenin aynı bölümü içinde, tamamiyle aynı hareketleri yapmakta, tamamiyle aynı mimiklere sâhip bulunmaktadırlar.

Bu, telepat olmalarından ileri gelmektedir. Onlar, en büyük TANRI vergisi olan nitelikleri bakımından da aynı durumdadırlar. Hayret verici kudretleri, hiç bir an eksilme göstermez. Bundan başka, çok iyi bir şekilde rol değiştirmeye ve te'epatiye dayanan bir MUSIC-HALL numarası yapmaya cesaret edebilmektedirler. Fakat, buünkü disiplinleri içinde, başarıyı düşünemeyecek kadar, başarıya doygundurlar. Ve bildiğimize göre de, bu harika imtiyazlarıyla öğünmedikleri gibi, telepati sözcüğünü de ağızlarına almamışlardır.

Buna karşılık bilim adamlarından çoğu, genel bir biçimde, erkek ve kız ikizlerin durumu ile ilgilenmektedirler. Bilimciler, aynı anadan, aynı gün ve aynı anda — bu hâle göre de aynı yıldızsal etki'ler altında — doğmuş olan bu varlıkların, paranormal plân üzerinde, hemen dâimâ, çok acaip özellikler göstermekte olduklarına, gitgide artan bir şekilde emindirler. Birçoğu şöylece, ikizlerin istisnai kudret-

lerinden yarar sağlamayı düşünmektedirler. Erkek ve kız ikizler, uzayın fe'h.n. de öncü olabilirler.

Gerçekten uzun zamandan beri — Birleşik Devletlerde olduğu kadar, Sovyetler Birliğinde de — evrene uydu göndermeler veya atom denizaltıları vasıtasıyla okyanuslar veya kutuplar altında yapılan tahammül denemeleri sırasında, radyokomünikasyon sistemindeki bir kesintinin kusurunu, ihtiyaç halinde, telepatinin kapatıp kapatamayacağını öğrenmek üzere, önem'li soru sorulmaktadır. Bu gün denemelerden çoğu, radyonun kısa veya uzun süre susuşu sırasında yapılmıştır. İyi bilinen, fakat her şeye rağmen bize, bir yılın neden'ler dolayısıyla, sonuçlar asla açıklanmamışlardır.

Her ha'ükârda şu husus kesin görünmektedir. Şimdiki durumda ikizler, ku'lanılma sorununu bilmek zorunda değildir. Bu, denemelerin takibi için, onların hizmetinden yararlanacak o'an kimseye aittir.

İngiltere'de ulusal seviyede bir araştırma yapılmıştır. Bu araştırma, çok sayıda tüm telepati vak'alarının varlığını ortaya çıkarmıştır. Fakat kız ikiz'ler, erkek ikiz'lere oran'a, çoğu kez, kadınsal sezgi'den yararlanmışlardır.

KADIN İKİZLER DÜŞÜNCE VASITASIYLA BİRBİRLERİNİ ÇAĞIRMAKTADIRLAR

MANCHESTER'li bayan ALLEN'in 300 kilometre uzakta, kırsal bölgede oturan, ikiz eşi bir kız kardeşi vardır. Ken-

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz

disinin evinde telefonu bulunmamaktadır. Birbirleriyle haberleşmelerini, yüzlerce metre uzakta bulunan umumi bir telefon-
dan yapmaktadırlar. Bu durumda iki kız kardeş, haberleşmeleri için, tam bir tarih ve saat saptamayı âdet edinmişlerdi. Fakat bir gün, şehirde oturan ikiz kardeş, acele bir haber ulaştırmak için, hemen kırsal bö'gede oturan ikiz kız kardeşini çağırarak zorunda kahr.

Birinci ikiz kız kardeşin eşi Bay ALLAN, büyük bir şaşkınlık içinde, karısının söyle dediğini işitti:

— Kız kardeşimi umumi telefon kabine getirmeceğim. Bunu başarmam için de kendisine 10 dakikalık bir zaman gerekmektedir. Şu anda onu çağıracağım.

Ve her şey kendisinin istediği gibi oldu. O günden itibaren iki kız kardeş, artık hiç telefon randevusu saptamaya gerek duymadılar. Uygun anda birbirlerini düşünce ile çağırma baş'adılar

Toplanmış olan öteki bir çok örnekler, acı ve yaralanmalara âittir; GLASCOW'lu bayan J. GRANT, bu hususta şunu anlatmıştır:

● Göğsümde şiddetli bir acı duyduğum vakit, ikiz eşim olan kız kardeşimden, 70 kilometre uzakta idim. Kendisinin zorluk içinde olduğunu hemen anladım. Gerçekten, bir araba kazası sonucunda, onun göğüs kemiği içeri gömülmüştü.

● WALLACEY'li bay SHEARGOLD bir gece gezintisi sırasında, bacağını yaralamıştı. Başka bir şehirde oturan ikiz eşi erkek kardeşi, bacağındaki şiddetli bir ağrı ile hemen uyandı. Bu kramptan kurtulmak için kal'tı, fakat sendeleyerek yere düştü ve kaburga kemiklerinden biri çatladı. Tam bu anda, hastahanedeki kardeşi, yatağında, göğüs kafesi üzerinde, başka ağrı'larla karışmış bir hâlde, bir acı duydu.

● DARLINGTON'lu bayan JOHNS-
TON, bebek beklemekte olan ikiz eşi, kız kardeşi, doğum evine götürüldüğü anda, onun ilk sancularını kendi üzerinde hissetti.

● COTE d'Azur'de tatilde bulunan DEVON'lu bayan B. HENLON, bir sabah kendisini, kol ve bacakları felç o'muş gibi hissetti. Bundan başka, sol kolunun çukurunda, kanlı bir işaret keşfetti. Ertesi günü, tam o anda, İngilterede kalmış olan ikiz eşi, kız kardeşinin bir kaza geçirdiğini ve sol kolu dirseğinin iç yanına bir iğne yapıldığını öğrendi.

● Beş yaşındaki MALTON'lu küçük JAYNE WILKINSON, bir gün, kötü bir düşünüş yaptı ve burnunu kırdı. Bu olay, ikiz eşi kız kardeşinin, bir burun kanamasına uğramasına neden oldu. Bu iki çocuğun babası da, bizzat, bir ikiz eştir. Kardeşiyle kendisi, gençliklerinde, ayrı ayrı takımlarda futbol oynuyorlardı. Bir gün, birbirlerinden kilometrelerce uzaktaki maçlarını yapar'arken, kalçalarından, tamamiyle aynı şekilde yaralanmışlardı.

● İşte şimdi de, intikalden çok, düşünce benzeri bir örnek: İkiz kardeşler olan MARK ve NIGEL GOODISON, 7 yaşlarında iken, o kadar mükemmel bir şekilde birbirlerine benziyorlardı ki, öğretmenleri onları ayırtetme çaresini şöyle bulmuşlardı: MARK'ı birinci sıraya ve NIGEL'i sonuncu sıraya yerleştirmişlerdi. «Kimin kim olduğunu», sadece bu karşılıklı yer'ere baş vurmak suretiyle biliyorlardı. Bu çocuklar bir gün okulda, birbirlerinden habersiz olarak seçtikleri birer resim yaptılar; yapılış sırasında hiç birisi yerlerinden kimıldamamıştı. Bunun'a beraber iki ikiz, birbirlerinden sadece çiçek ve hayvanların sayılarıyla ayrılan, aynı kır sahnesini yapmışlardı.

● NEWQUAY'lı bayan B. MITCHELL bir gün, ikiz eşi olan kız kardeşine sunmak istediği bir çift küpe satın aldı. Mücevheratçı şaşırılmış görünüyordu. Niha-yet kendisini tutamayarak müşterisine şunları söyledi:

— Şimdi durumu anlıyorum. Tamamiyle aynı küpeyi almak üzere dün de gelmiştiniz.

İkizlerin yıl dönümleri ertesi güne

— ALLICE —

restliyordu. Her biri ötekinden habersiz, tamamiyle aynı hediyeyle seğmişti.

● Biri Londra'da ve öteki COVENTRY'de yaşayan, HAZEL ve DENYSE BEEVER adlı ikiz kız kardeşler, değışmez bir şeki'de birbirlerine aynı tebrik kartları göndermişlerdir.

AYNI FREKANS ÜZERİNDEN AYNI DALGALAR

● NORFOLK'ta, çok daha olağan üstü olan şöyle bir olay meydana gelmiştir: İki ikiz kız kardeş, ayrı iki şehirden, aynı şekilde farklı, iki hayır piyangosuna katılma bileti almışlardır. Her ikisinin sonu da 38 idi ve aynı marka, aynı seri, aynı renkte o'an iki otomobili büyük ikramiye olarak almışlardı.

Bunca örnekler karşısında ve hayli fazla bir haber topluluğunu karşılaştırarak, nihayet şöylece bilimsel ve aynı zamanda mekanik tarzda bir açıklamayı göze almaya cesaret edilmiştir: **Çoğu ikizlerin beyinleri, tamamiyle aynı dalgaları**

— HELEN —

yayarlar ve böylece aynı frekans üzerinde bulunurlar. Onların on mi'yar tuta hücreleri, cidden birbirlerine benzeyen elektriksel niteliklere málíktirler.

Bundan gerçek mucizeler meydana ge'ebilir. En hayret uyandıranlarından biri, JOHN ve ROGER HICKMAN adlarındaki ikiz iki hekime áittir. Birincisi kanserine yakalandığı vakit, 38 yaşlarında bulunuyorlardı. İzlenen bütün tedavilere rağmen, onu kurtarmanın hiç ümidi olmadığı, çabucak ortaya çıkmıştı.

Çılgın bir gözüp eklikle onu, tüm kemik iliğı hücrelerini, beyaz küreciklerinin hepsini ve böylece de bütün kanserli hücreleri öldürme etkisine, sahip kılma üzere, tam ve uzun süreli bir ışılmaya tâbi tutma fikri geldi akıllara.

Böylesi «saldırıda» sonra, artık on beş günden fazla yaşayamazdı. Fakat, bel kemiğindeki murdar iliğine, ikiz kar-

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz

deşi ROGER'in murdar iliğinden alınan bir iğne yapıldı. Üç hafta sonra, düttün can çekişen kimsesi, sağlam bir organizmaya sâhip oldu. Ve bu, bir ikiz kardeşe borçlu olmak'a ilgili tek olaydı. Yabancı hücreleri değil, fakat, başka bir şahsın içinde toplanmış olan, kendi hücrelerini almış bulunuyordu.

Başka etkili örnekler var mıdır? Diyelim ki, birincisi Londra'da ve ikincisi Paris'te mankeni olan CAMILLA ve CAREY MORE adlı, 20 yaşındaki, güzel ikiz kız kardeşler bize, «tüzel bir değişiklik vermiş o'sunlar. Karşılıklı olarak kendi Başkentlerinde, kimseye danışmadan tamamiyle aynı alışverişi yapma ve makyajlarında bile, birbirlerine benzeme çaresini bulur'ar.

Kendilerine düşünce intikalinden, te-
lepatiden söz edildiği vakit, kahkahayı basmakta ve bunun bir rastlantı olduğunu söylemektedirler. Fizik ve davranış benzerlikleri olağanüstü olan PIERRE ve SVEN SAİNDERİCHİN adlarındaki ikiz

erkek kardeşlerin yaptıkları da böyledir.

Birincisi, ünlü, tanınmış bir gazeteci-
dir. İkincisi, bir «kamu münasebetleri»
servisini yönetmektedir. Birisinin işi çıkıp,
yerinden biraz uzaklaşsa durmadan, öte-
kine baş vuruluyor ve bu durum kendile-
rini pek eğlendirir.

Bundan on yıl kadar önce, PIERRE,
TV'de JEAN NOHAİN'in bir televizyon
yayınına katılmak zorunda kalmıştı. Ağır
bir neden, kendisini yanlış bir rol yapma-
ya zorladı. SVEN, durum hakkında bazı
direktifler alma zamanı bulamadan, gider
ayak onun yerini ahverdi. Bunun'a bera-
ber, ne yapılması gerektiğini bildi ve hiç
kimse kendisinin, başkasının yerini aldığı
farketmedi... İkizlerin annesi de, televiz-
yon alıcısının karşısında, durumu sezeme-
mişti.

JEAN NOHAİN, bunun harika bir şey
olduğunu söyleyemedi Zira, başkaları gibi
o da, orada, ışıktan başka bir şey görmüş
değildi. (Nostra: 328)

RUHUN KURTULUŞUNDA

H İ N D U İ Z M

Swami Nikhilananda

Herkesin Yolu bilime ve herkes bilgilerini serbestçe kullanmayı öğrenebilir. Dinlerin ödevi barışın ve özgürlüğün hedeflerini gösteren yol levhaları olmaktadır. Yorgun İnsanlığa terennüm edeceği bir şarkı verelim: «Yok etmek» değil «yapmak; mahkûm etmek» değil, «tanıma ve kabul etmek»; «husumet» «dargınlık» değil, «ıyıum» İnsanın doğası değiştirilmelidir. (Fiatı : 75 TL.)

Ödemeli İsteyiniz : P.K. 1157 İstanbul

RUH ve MADDE'ye Abone
Olunuz, Abone Bulunuz, Okuyunuz,
Okutunuz.

Spiritüalizm...

● S. Halit KAKIŇ

İlginçtir dost'lar — ve ilginç olduğu kadar düşündürücüdür de...

Milyonlarca insan materyalizmin dar dünyevi duvarları arasında teselli bulur ve yüce manevî inançlara bağı bir o kadarı da şekil bağınazlığı içerisine kendi'eri ni hapsederken; dünyanın dört bir köşesine yayılmış okyanusta damla misali bir avuç düşünen beyin. spiritüalizmin realitesinde arar ebedî gerçeğı...

Oysa ne kadar rahattır materyalizmin çizdiği kaba hatlar. Doğanın objektifliği temel veridir materyalizm için. Nedeni kendi'igindenciliğın bilinmezlik bulutlarına terk edilen bir dizi kozmik oluşum sonucu meydana gelmiştir, yerküre. Tek hücrelilerden çok hücrelilere geçilmiş; sulardan karalara çıkılmış; hayvanat bahçesindeki sempatik şempanze bugünkü insana dönüşmüştür.

Kimi zekidir kimi aptal, kimi güze'dir kimi çirkin; objektifliği, müstehzi bir piyango torbasım andıran doğa, moleküler bileşimler arasındaki elektrik akımları ile açıklanan düşünce denilen olaydan, kendisinden bu sonucu çıkaran'ara bu kadarını bahşetmiştir ne yazık ki!

Manevî inanç sistemlerinin, avamdan ustalıkla gizlenmiş üstü örtülü ima ve değinmelerinden ana realiteyi çözümleyemeyenler için de son derece rahattır dünya, aynen materyalistler gibi...

Kaadir-i Mutlak Yaraticıyı, peygamber'eri öğütlerini ve ruh anlayışını kabül ederler etmesine ya, bir yerde düğümlenip

kalırlar. Sembollerin gerisine inemez, ilâhî imajlara insanî özellikler atfeder; cennet sembolünde yemyeşil çayırlar, cehennemde ise cayır cayır yanan ateşler düşerler.

İki yaşında tekerlek altında kalan; doğarken ölen çocuğın; zenginle fakirin, güzelle çirkinin 'irade-i cüzziye'yi hiçe sayan salt kaderci açık'amalarına gider; bu dünya kapısından bir defa çıkıldı mı, son güne kadar dünya benzeri bir mahalde beklemeye koyulacaklarını sanırlar.

Bir grup için, mezarla son bulur her şey.

Diğeri için ise, yine mezarla noktalanıp, nihai yargıya kadar uzun bir bekle-yiş baş'ar.

Spiritüalistler ise zor yolu seçmişlerdir.

Madde ile mânânın dengesini arayan; binbir parçaya ayrılmış gerçek adlı kristalin hasbel kader ellerine geçen mini minnacık bir parçası ile yetinmeyerek, beyinlerini zincire vurmayan varlıklardır spiritüalistler.

Tüm davranışların bu dünya ile sınırlanamayacağı'nın sırrına ermiş, ezelden ebede uzanan sonsuz bir yokuşunun karmik küfesini omuzlamış . omuzlamakta ve omuzlayacak olmanın bilincine ermiş tekâmül hama'larıdır onlar.

İşin esprili yanı, madde yobazı da mânâ yobazı da çıkmıştır, çıkmaktadır ve çıkacaktır aynı yokuştan.

Bir tek fark vardır aralarında.

Spiritüalistler bu yokuşun bilerek ve yaşayarak çıkan yolcularıdır.

Abonenizi Lûtfen Yenileyiniz

BİLİMSEL HİKÂYE:

Boston, Massachusetts'ten Isaac Asimov, Pb. D.

IRKÇI

Cerrah, «Herşey tehlikelidir. Tehlikeyi azaltmak için vakit harcıyoruz. Bu gibi ameliyatlardan pek azımız istifade edebiliyorsa zaman, personel ve teşkilât bakımından masraflı oldukları içindir,» dedi.

Cerrah başını kaldırdı. Yüzünde donuk bir ifade ile «Hazır mı?» diye sordu.

«Hazır, mânası geniş bir kelimedir,» dedi teknisyen, «Biz hazırız. O huzursuz.»

«Dalma böyle olurlar... Ne yaparsın, mühim bir ameliyat.»

«Mühim olsa da olmasa da minnettar olması lâzım. Oldukça kabarık bir listeden seçilmiş. Halbuki sanmam ki...»

«Öyle deme», dedi cerrah. «Karar bize ait değil.»

«Kararı kabul ettik. Fakat doğru bulmamız da şart mı?»

«Evet,» dedi cerrah, ve kesin bir ifade ile devam etti. «Doğru buluyoruz. Kayıtsız şartsız. Böyle bir güç ameliyata şüphe ile başlanılmaz. Hasta, birçok bakımlardan değerini ispat etmiş. Bünyesi ise Ölüm Kurulunca uygun görülmüştür.»

Tıbbî teknisyen «Dediğiniz gibi olsun» dedi, fakat ikna edilmemiş olduğu belliydi.

«Onu burada kabul ederim, sanırım,» dedi cerrah. «Burası küçük ve samimi olduğu için rahat eder.»

«Farketmez. Sinirleri gergin, fikrinden caydırılmaz.»

«Öyle mi?»

«Evet. Metalden olmasını istiyor. Herkes gibi.»

Cerrahın yüzündeki ifade değişmedi. Ellerine baktı. «Bazan fikirlerinden vazgeçirilebilirler» dedi.

«Uğraşmaya ne hacet?» dedi teknisyen. Kayıtsız bir hali vardı.

«Eğer metal istiyorsa metal olsun» diye devam etti.

«Galiba sana vız geliyor.»

Teknisyen aldırmazcasına «Niçin vız gelmesin?» «İki şıkta da tıp tekniği ile ilgili bir problemdir. Benim mesleğim de tıp teknisyenliği. Her iki şıkta da işimi yaparım. Ötesi var mı?»

Cerrah bozmadan «Ne uygunsu onu yapmak isterim» dedi.

«Uygunluk! O da lâf mı yani? Hastaya vız gelir uygunluk.»

«Bana vız gelmez.»

Azınlıktasın. Akıntıya karşı kürek çekiyorsun. İşin içinden çıkamazsın.»

Cerrah «Bir kere denemem lâzım» dedi ve bir el işaretiyle teknisyeni susturdu. Jestinde sabırsızlık yoktu, kesinlikle ifade ediyordu. Önceden haber yollamış olduğu hasta-bakıcının hazır olduğunu duymuştu. Küçük düğmeye bastı ve kapının iki kanadı derhal açıldı. Hasta motörlü iskemlesinde içeriye girdi. Hastabakıcı çevik adımlarla yanında yürüyordu.

Cerrah hastabakıcıya «Gidebilirsiniz, fakat dışarıda bekleyin. Sizi çağırabilirim» dedi. Teknisyene başı ile işaret etti. Teknisyen ile hastabakıcı dışarı çıktılar. Arkalarından kapı kapandı. Sandalyedeki adam başını çevirdi, çıkanları gözleriyle takip etti. Ensesi buruşuk, gözlerinin etrafında ince çizgiler vardı. Yeni traş olmuştu. Sandalyenin kenarlarını sıkıca saran elleri manikürlüydü. İmtiyazlı hastaydı, kendisine iyi bakıyorlardı... Fakat yine de suratı asıktı.

«Bugün mü başlayacağız?» diye sordu.

Cerrah başını salladı. «Bugün öğleden sonra, Senatörüm» dedi.

«Haftalarca sürecek galiba.»

«Ameliyatın kendisi sürmez, Senatörüm. Fakat dikkat edilmesi gereken birçok yan hususlar var. Dolaşım ile ilgili yenilemeler var. Sonra hormon dengesinin ayarı var. Nazik işler bunlar.»

«Tehlike var mı?» Sonra samimi bir münasebetin lüzumunu hisseder gibi, fakat istemiye istemiye «doktorum» diye devam etti.

Cerrah ifade farklarına aldırma. Düz bir sesle «Herşey tehlikelidir.» dedi. «Tehlikeyi azaltmak için de vakit harcıyoruz. Bu gibi ameliyatlardan pek azımız istifade edebiliyorsa, zaman, personel ve teşkilât bakımından masraflı oldukları içindir.»

«Biliyorum» dedi hasta. Rahatsızlığını belli eden bir sesle devam etti. «Yine de vicdan azabı duymuyorum. Yoksa, tesir mi yapıldı demek istiyorsunuz?»

«Katiyen, Senatörüm. Kurulun kararlarına hiçbir zaman itiraz vâki olmamıştır. Ameliyatın güçlüğünden ve nazikliğinden bahsetmişsem bunun mümkün olan en iyi bir şekilde yapılmasını temin için arzumu anlatmak istediğimdendi.»

«İyisini yapın işte. Benim arzum da bu.»

«Bu halde bir karar vermenizi isteyeceğim. Size iki türlü sunî kalp temin edebiliriz, metal veya...»

«Plâstik!» Hasta asabiyetini gizliyemeden şöyle devam etti :

«Teklif edeceğimiz ikinci şık bu değil miydi, doktorum? Ucuz plâstik. İstemem onu. Kararımı verdim. Metal isterim.» «Fakat...»

«Bana bak. Kararın bana ait olduğunu söylediler. Öyle mi, değil mi?»

Cerrah başı ile «evet» dedi. «İki usulün de tıbbî değeri aynı ise seçim hakkı hastaya aittir. Prensip bu. Fakat fiiliyatta değerleri aynı olmazsa da kararı hasta verir. Sizinki gibi.»

Hasta gözlerini kıstı. «Plâstik kalbin daha üstün mü olduğunu demek istiyorsunuz?» diye sordu.

«Hastaya bakar. Bana kalırsa sizin için plâstik daha iyidir. Esasen biz plâstik kelimesini kullanmaktan çekiniyoruz. Fibreli sibernetik kalp diyoruz.»

«Benim dilimde buna plâstik denir.» «Senatörüm», cerrah büyük bir sabırla izahatına devam etti : «Kullanılan malzeme bildiğiniz mânada bir plâstik değildir. Gerçi bu da bir polimerdir. Fakat normal plâstikten çok daha komplike birşey. Bu, proteine benzer karışık bir fibredir. Maksat, içinizdeki insan kalbinin tabii bünyesine mümkün merteye yaklaşmaktır.»

«Anladım. Fakat içindeki insan kalbi ben 60 yaşına varmadan yıprandı. Eksik olmayan, benzerini değil, iyisini isterim.»

«Biz de sizin için herşeyin iyisini isteriz. Senatörüm. İşte fibreli sibernetik kalp iyisidir. Yüzyıllarca bozulmadan çalışır. Katiyen alerji yapmaz.»

«Fakat aynı şey metal kalp için de varit değil mi?»

«Varit olmasına varittir, fakat metal sibernetik kalp titanyum bileşiminden yapılır, bu ise...»

Hasta yine karıştı ve itirazlarına devam etti: «Yine de, metal kalp yıpranmaz, değil mi? Plâstikten veya fibreden, veya taktığımız ad ne ise, daha dayanıklı değil mi?»

«Evet, metal fiziki olarak daha dayanıklı. Fakat mihaniki dayanıklılık bahis mevzuu değil. Mihaniki dayanıklılığın ayrı bir faydası yok. Çünkü kalp zaten iyi korunmaktadır. Kalbe tekme vursanız kırılmaz. Fakat bunun ne faydası var, kalbe girecek bir nesne sizi öldürecek olursa?»

Hasta omuzlarını silkti. Dedi ki: «Kaburga kemiklerimden biri kırılırsa yenisini yine de titanyum'dan yaptırırım. Kemiğin yenisini yapmak kolaydır. Bunu isteyen herkes her zaman yapabilir. Ben istesem tepeden tırnağa kadar metalden olurum. İşte bu kadar.»

«Buna karar verirsiniz hakkınızdır. Fakat şunu da söyleyeyim ki, metal sibernetik kalplerden hiçbiri mihaniki bakımdan bozulmamışsa da birkaçında elektronik ârıza çıkmıştır.»

«Yani?»

«Yani her sibernetik kalbin içinde yapısının bir kısmı olan bir tahrik cihazı var. Metal kalpte bu cihaz sibernetik kalbin ritmini sağlayan elektronik bir âlettir. Bu da demek oluyor ki, hastanın hissi ve bünyevi durumuna denk gelecek kalp atışını ayarlamak için bir takım ufak âletleri yerleştirmek lazımdır. İşte ara sıra bu âletlerden biri bozuluyor. Tamir edilinceye kadar hasta göçüyor.»

«Ben böyle bir şey duymadım.»

«Vâkidir. Emin olabilirsiniz.»

«Olağan bir hal mi bu yani?»

«Katiyen. Olağanüstü bir haldir.»

«O halde rizikoyu göze alırım. Sonra plâstik kalbin de bir ritm ayarlayıcısı yok mu?»

«Olmaz olur mu, Senatörüm. Fakat fibre sibernetik kalbin kimyevi yapısı insan dokusununkine epey yakındır. Dolayısıyla vücudun kendi iyonik ve hormonal kontrolüne cevap verebilir. Bunun için de içine yerleştirilmesi gereken âletler metal kalbe kıyasla daha basittir.»

«Fakat plâstik kalp de hormon kontrolünün dışına çıkmaz mı?»

«Şimdiye kadar çıkarılmamıştır.»

«Olmamışsa, bu tip kalp fazla kullanılmamış olduğu içindir, değil mi?»

Cerrah biraz tereddüt etti. «Doğru» dedi. «Fibre sibernetik kalpler metal kalpler kadar uzun bir maziye sahip değiller.»

«İşte gördünüz mü? Fakat esasen bu telâşa ne lüzum, Doktor Bey? Kendi kendimi robot yapmamdan mı korkuyorsunuz? Yani bir Metallo mu olacağım? Vatandaşlık hakları kabul edildikten sonra onlara ad takılmıştır, değil mi?»

«Bir Metallo'ya Metallo olarak diyeceğim yok. Dediğiniz gibi onlar da vatandaş. Fakat siz Metallo değilsiniz ki. İnsansınız. Niçin insan kalmıyasınız?»

«Herşeyin iyisini istediğim için de ondan. Onu da siz temin edeceksiniz.»

Cerrah omuz silkti. «Peki» dedi. «Gereken müsaadeyi imzalarsınız. Ondan sonra metal bir kalp takılır.»

«Ameliyatı yapan cerrah siz olacaksınız, değil mi? Sizden iyisi yokmuş.»

«Mübaddenin mümkün merteye rahat geçmesi için elimden geleni yaparım.»

Derken kapı açıldı ve otomatik sandalye hastayı hastabakıcıya götürdü.

Tıbbî teknisyen içeri girdi. Kapı kapanıncaya kadar uzaklaşan hastayı gözleriyle takip etti.

Cerraha döndü. Dedi ki : «Olup bittiğini yüzünüzün ifadesinden çıkaramam. Karar ne merkezdeydi acaba?»

Cerrah zımbalı sicile son kayıtları eklemek için masasının üzerine eğildi. «Tahmininiz doğru çıktı. Metal sibernetik kalp üzerinde ısrar etti» dedi.

«Aslında metal daha iyidir de.»

«Hayır. Arada büyük fark yok. Fakat onlar daha uzun müddet kullanıldı. Metallo'lar vatandaş olalı beri insanlar da onlara benzeme modasına kapıldılar. Onlar da Metallo olmak istiyorlar. Metallo kadar kuvvetli ve dayanıklı olmak için.»

«Bu madalyonun bir yüzü, doktor. Siz Metallo'larla beraber çalışmıyorsunuz. Ben çalıştığım için madalyonun öbür yüzünü de biliyorum. Tamir için gelen son ikisi fibre yedek parça istediler.»

«Verildi mi?»

«Bir vak'ada bütün mesele tandon temin etmektir. Metal mi, fibre mi, farketmez. Bir diğeri kan dolaşımı sistemini istiyordu. Ya da böyle birşey. Yapamayacağımı söyledim. Bütün vücudunu fibrel malzmeden yeni baştan yapmadan... Bana öyle geliyor ki bir gün bu da olur. Yani Metallo'lar Metallo olmaktan çıkacaklar. Et ve kemik olacaklar.»

«Buna bir itirazınız yok mu?»

«Niçin olsun? Bir de metalle insanlar olacak. Şimdi dünyamızda iki cins zekâ var. Niçin ikisiyle ayrı ayrı uğraşacağız? Birbirine yaklaşsınlar, o zaman aradaki fark ortadan kalkacak. Esasen farka ne lüzüm. En iyisini birleştirelim ve insanın da, robotun da mezzetlerini toplayan bir mahlûk yaratalım.»

«Piç yaratırsınız o zaman.» Cerrah bunu söylerken sesi kızgındı.

«İkisini bir araya getirmek şöyle dursun, ne birini ne ötekini elde edersiniz. Bir ferdin, bünyesi ve benliğine su katmak istemiyecek kadar kendi haliyle iftihar ettiğini düşünmek mantıkî olmaz mı? Biz piç mi yaratmak istiyoruz?»

«İrkçi gibi konuşuyorsunuz, doktor.»

«İrkçilikse ırkçılık. Biz ne isek o olarak kalmalıyız. Benim düşüncem bu. Bünyemin bir kısmını ne olursa olsun değiştirmek istemem. Yedek parçaya mutlak lüzüm varsa, bu parçanın aslına mümkün meretebe uygun olmasını isterim. Ben benim. Ben olmakla da iftihar ediyorum. Başka birşey olmak istemem.»

Cerrah sözünü söylemişti. Şimdi ameliyata hazırlanması lâzımdı. Ellerini fırına soktu. Bunları tamamen sterilize etmek için kızarmalarını bekledi.

Heyecanlı sözler sarfetmiş olmasına rağmen sesini yükseltmemişti. Yanık metal yüzünde eskisi gibi hiçbir ifade izi yoktu. Davasına inanmış karakter sahibi bir insandı!

Prof. Dr. Eugen HERRIGEL

Zen Budizm Yolu

VE

Yay ile Ok Atma San'atı

Ödemeli isteyiniz : P.K. : 1157, İstanbul

Eski CIA Psikoloğu DDİ Okutuyor

«Normal zekâ düzeyinde bulunan herkese duyular dışı idraklerini kolayca nasıl kullanabileceğini öğretebilirim» demektedir eski CIA psikologlarından David Rhodes.

Halen kendisi Maryland Üniversitesi'nin «Yetişkinler Eğitimi» Bölümünde ESP (D.D.İ.) kurslarını yönetmektedir. «Sorunlarınızı çözmede duyular dışı idraklerinizi kullanmayı düşünüyorsanız bize geliniz.» şeklinde konuşmuştur, sözkonusu psikolog Enquirer muhabirine; «Bu bir çalışma meselesidir, bakersınız birgün onu elde edermişsiniz.»

Dr. Rhodes 1954 ile 1961 yılları arasında CIA'da çalıştıktan sonra Washington'da bulunan Brookings Enstitüsü'ne girmişti. Kurslarına katılmış bulunan öğrencileri DDİ'nin kendi yasamlarını değiştirmiş olduğunu ifade etmişlerdir. Bunlardan 28 yaşındaki Cheryl Brown'ın, «Havatım inanılmayacak derecede değişmiş bulunmaktadır.» demistir. «Vücut ağırlığı istediğim gibi kontrolüm altında tutuyorum. Rüyanın ortasında bile olsa, sabahlevin istediğim saatte uyanabiliyorum. Keza kötü bir alışkanlığım olan tırnak yeme işini de hallettim sayılır. Yasamımın kontrolü tamamen kendi elimde bulunan yepyeni bir kişiyim artık.»

Adının açıklanmasını istemeyen başka bir öğrenci

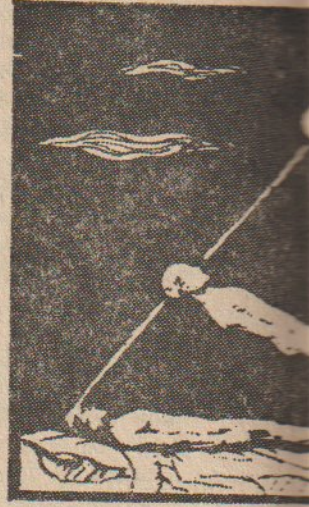
de, «David Rhodes'in kurslarını izledikten sonra eskisine nazaran çok daha iyi bir hafızaya ve yaşam üzerinde bir kontrole sahip bulunuyorum. Daha da iyisi, kendimi istediğim işte tahayyül edebilmekteyim. Sonra çok geçmeden bir telefon alarak istediğim işe davet edildim.» (NATIONAL ENQUIRER).

**

ÖLÜMDEN SONRA DIRİLME GERÇEK Mİ?

MEXICO CITY — Meksika'nın başkenti Mexico City'de toplanan «Ölümden Sonra Dirilme» konulu ilginç konferansta ortaya atılan ilginç bir fikre göre: İnsanlık öldükten sonra ruhları 2 ayla 2 yıl arasında değişen bir süre: Dördüncü boyut denilen bir kademe dinlenmekte ondan sonra yeniden bir çağın içine girmekte. Böylece yeniden «Yeniden Dirilme» dediğimiz şey gerçekleşmektedir.

Meksika — Fransa Kulübü tarafından düzenlenen Konferansa 600 kişi katılmaktadır. Konferansta klinik olarak ölmüş kabul edilen, ancak yeniden yaşama dönen kişilerin anlattıkları ilginç olaylar dinlenmiş, dünya dışı yaratıkların bu konuda yaladıkları bilgiler tartışma konusu yapılmıştır. Bu bilgilere

göre, insan öldükten sonra ruhu vücuttan ayrılarak Dördüncü boyuta çekilmekte ve orada 2 ay ile 2 yıl arasında değişen bir süre dinlenmekte ve bütün kötülüklerden arınmaktadır. Bundan sonra Beşinci Boyuta Geçen Bağımsız Ruh başka bir vücutta girerek «Yeniden Canlanmadan önce» bazen 200 yıla kadar bu beşinci boyutta dolaşmaktadır. Ancak ölmüş insanın ruhu; bu süre içinde ya da sonunda mutlak surette yeniden yeryüzüne dönmektedir. (Temmuz)

**

ÖLÜMDEN SONRAKİ HAYATIN HAYRET VERİCİ KANITI

En son 50 kişi üzerinde yapılan bilimsel araştırmalarla ölümden sonraki hayatın esaslı delillerinden bir tanesi daha elde edilmiş bulunmaktadır.

Ölümden Sonra Hayatın Kanıtı

Florida'da bir kardiyalog ölümün eşiğine gelmiş 50 tane (kadın-erkek) hastasının üzerinde yaptığı inceleme sonunda, bunların 11 tanesinin «beden dışı» ya da «ölüm ötesi» deneyim geçirmiş olduklarını saptamıştır. Bu araştırmanın sonuçları Florida Tıp Kurumu'nun yayın organında çıkmıştır.

California'da yapılmış bulunan başka bir araştırmada da deneklerin %21'inin bedenlerini bir süre terkettikleri ya da başka bir dünyaya gidip geldikleri saptanmıştır.

Bu tür olaylara ve deneyimlere karşı başlangıçta kişisel reaksiyonunun «şüphelilik» olduğunu itiraf eden Kardiyalog Dr. Michael B. Sabom (Gainesville'deki Florida Üniversitesi'nden), «Fakat şimdi tamamen kâni olmuş bulunmaktayım ki, bu deneyimlerin hepsi tamamen doğru ve gerçektir.» demektedir.

Dr. Sabom ve asistanı Sarah Kreutziger hayatın her kesiminden 19-76 yaşlar arasındaki hastalarla görüşmüş ve anlattıklarını saptamışlardır. Bunların pek çoğu kalp hastasıydı. Bu hastaların hemen hemen hiçbirisi daha önceleri bu tür deneyimlerden geçmiş bulunan kişilerin anlattıklarını okumamıştır ve çoğunun daha önceden ölmüş akrabalarını gördüklerini, bazıları da henüz zamanı olmadığı için geri gönderildiklerini söylemişlerdir.

«Bunlardan herhangi birinin yalan söylemiş olacaklarını sanmıyorum. Çok değişik yerlerde bulunan çok değişik durumlardaki hastalar hayret edilecek derecede aynı şeylerden söz etmektedirler. Bunların samimiyetlerine inanmamak elde değil, artık.» demektedir Dr. Sabom.

Bu çesit deneyimlerden geçmiş bulunan hastalarla yapılan görüşmelerin bant kayıtlarından kısa bölümleri aşağıda veriyoruz :

■ «Sanki yüksek bir balkondan aşağılara bakıyor gibiydim. Bir yerlerden kopmuş gibi bir his vardı içimde.»

■ «Aşağıya baktığımda ölmekte olan bedenim orada halsiz duruyordu.» diyordu. Aşırı derecede fazla hap almış 28 yaşındaki bir üniversite öğrencisi : «Bilebildiğim

en sâkin anları yaşamıştım o sıralarda.»

Daha da değişik deneyimleri yansıtan örnekler bulunmakta :

■ Kalp krizi atlatmış bulunan 39 yaşındaki bir hanım : «Başka bir âlemde bulunmak gibi birşeydi o. Bembeyaz bulutların altında çok güzel ağaçlar pırl pırl bir gökyüzü vardı.»

■ «Ardına kadar açık aydınlık bir kapının önünde İsa bulunuyordu ve ben oraya doğru havada asılı olarak hareket ediyordum. Arkasında sıra sıra meleklerin de dizili bulunduğunu görebiliyordum...» demiştir bir kalp hastası 76 yaşındaki emekli öğretmen.

San Francisco'daki California Üniversitesi Kanser Araştırma Enstitüsü'nden Dr. Charles Garfield ölümden sonraki hayat deneyimleri arasında hayret edilecek derecede inkar edilemeyecek benzerliklerin bulunduğunu ifade etmiştir. «Ölüme çok yaklaşmış hastalarımınla yaptığım görüşme kayıtlarının %21'ininde bu tür ifadeler yer almaktadır. Florida'daki arkadaşlar da 50 hastadan 11'inde aynı sonuçları saptamış bulunuyorlar ki, benim verdiğim sonuçla hemen hemen aynı durumdadır.» demiştir. Dr. Garfield. (NATIONAL ENQUIRER'den).

Ruhsal Tebliglerden ANALİZLER

Tanrının Muhayyelesi Tanrılık Bilgi Ruhun Maddeye Hakimiyeti

Geçen sayıda verdiğimiz, «SADIKLAR PLANI» takma isimli ruhsal kaynaktan, 20 Kasım 970 günü alınan bilgilerin devamında sorulan şu soruya verilen cevap da bilmedik'erimizi aydınlatan bilgileri içermektedir.

O tarihte şöyle bir soru sorulmuş:

— Efendim, son celsemizde, «Kozmik kâinatınız, baştan aşağı, ruhsal varlığın şaheseridir.» deniliyor. Burada kastedilen ruhsal varlık, daha önceki celselerde bahsedilen «orijinal ve tek yaratılmış insan» mıdır?

— Hayır, Kâinatınızın maddi yapısını meydana getiren cevher, teşekkül ettikten sonra, yani mevcut olduktan sonra, ruhi varlıkla teması bir mukadder haline geçiyor. Zira, kendisinin varlık haline inkılâbı, yani form sahibi olması, müşekkel hale geçmesi, ancak kendi özünün, varlığın maddi mevcudiyetinin varlık haline dönüşmesi için, ruhi enerjiye, ruhun tahayyüli formlarına ihtiyaç vardır.

Bu. neden böyledir?

Zira, ruhi varlık, maddi varlıktan daha evvel meydana gelmiş, yani ondan daha evvel mevcut olmuş ve onun fevkinde olarak yaratılmıştır. Bu yaratılışın niçin böyle olduğunu bilmiyoruz. Bildiğimiz husus, ruhi varlığın, maddi mevcudiyeti varlık haline inkılâp ettirecek güce sahip olduğudur. Yani, ruhi varlık, kendi yaratıcı gücü, tahayyüli ve isteği ile maddi mev-

cludiyeti müşekkel hale getirip; bildiğiniz, hasselerinize çarpan ve çarpmayan madde kâinatını hâsıl etmiştir.

Şimdi, şüphesiz havsalanız, bu başlangıcın, ilk formun meydana gelişi ile ilgili sahneyi kavrayacak kadar geniş değildir. Bunu taktir ediyoruz. Ve prensip olarak şunu biliniz ki, ruhi varlık, şekilsiz, sadece mevcudiyet halinde bulunan maddesi, şekle, eşya haline getirmeğe muktedir imajlarını, kendi ÖZ'ünde taşır.

İşte ruhi varlığın, «Tanrı Sûretinde Mevcudiyeti» budur. Bütün bu suretler ki (çok daha evvel imaj olarak ifade etmiş-tik), varlığın, ruhi varlığın özünde mevcuttur. Ve ruhi varlık, kendi özü içerisinde, tecrit edilmiş biricik esası içerisinde, Tanrısal İmajların tahakkuk ile istigal eder. Ve sizin, varlık tarifini yapmış olduğunuz Tanrının Maksadını meydana getirmek, onun amelesi olarak çalışmak hususunda bahsettiğiniz tarif, işte ancak bu noktada birleşebilir.

Maddenin madde olması, ruhi varlığın özünde mevcut olan imajları alarak, onun tasavvuru ve iradesi etkisinde kalarak şekil bulması, form kazanmasıdır. Şimdi form kazanmış olan bu yapı, bir tek imajı taşımaz. Faraza sizin güneş sisteminizde mevcut olan yüz küsur elementin hakiki mevcudiyetini, atomik imajını muhtevi genel bir imaj, maddenin varlık haline inkılâbında esaslı bir müessir olduğu için, me-

selâ sizin güneş sisteminizde, aynı elementleri devamlı olarak bulmak mümkün-dür. Böylece sisteminiz bu elementlere benzer aynı atomik imajı taşıyan milyarlarca ve birbirinin kopyası tarzında, atomik imajların fotokopisi tarzında birbirine geçmiş ve çoğalmıştır.

Görülüyor ki, madde, ruhi imajı aldıktan sonra, bu imajı âtil olarak kendisinde muhafaza etmiyor. Bu imaj, bu atomik imaj, devamlı olarak kopya çıkarıyor. Yani iş, kendi kendine bir nevi çoğalma tarzında vuku buluyor. Bundan şu sonuç çıkar: Sonsuz derecede varlık, ruhi varlık, sonsuz derecede atomik imaj ve nihayet sonsuz derecede madde formu mevcuttur.

Aynı ruhsal kaynak, 11 Ara'ık 1970 tarihli tebliğinde, varlığın teşekkülü için şu önemli bilgileri lütfetmiştir:

— Doğrusu, Kaadir-i Mutlak ALLAH'ın Muhayyelesi, muhayyesinde mekân, mekânında varlığın teşekkülü hakkında, ne bizim sizlere verebilecek teferruatlı bilgimiz, ne de sizlerin bunu anlayacak kapasiteniz var. Biz de şimdilik bunu böyle biliyor, böyle kabul ediyoruz.

Şüphesiz, anlayışımız sizlerin fevkindedir. Fakat, kelimelerle ifade edilecek kadar maddileşmiş, beşer idrâkine hitap edebilecek kadar kaba imajlara dönmüş durumda bulunmuyor.

Mamafih yapabilirsek, izah etmeğe çalışalım:

Kaadir-i Mutlak olan Yaratıcı'nın, mevcut olanı varlık haline inkılâp ettirebilmesi, tamamen Tanrılık bir faaliyettir. Varlık, Tanrı Muhayyesinde bir mekân zühüründen sonra ortaya çıkmıştır, denmişti. Buradaki mekân, varlığın bir form içerisinde, yani müşekkel olarak özel bir yapı üzerindeki müessiriyetinin meydana gelebilmesi için bir tesiri haiz bulunması gerekir. Yaratılmış olan varlığın, mutlak varlığın kendi bünyesi, kendi muhayyelesi, kendi evreni içerisinde mevcut bulunurken, henüz bu tesiri haiz değildir. Bir bakıma yaratılış, yani mekân olmak, Kaadir-i Mutlak ALLAH'ın kâinat olması demektir.

Kaadir-i Mutlak Allah'ın, yaratılış fiilini, mevcudiyeti meydana getirisi ve her zerrece kendinin mevcut olması ve olmaması, ancak kâinat olmasıyla, her şey olmasıyla, tam bir mekân teşkil etmesiyle mümkündür.

Biz, şimdilik bu kadar biliyoruz. Nitekim sizin Mukaddes Kitaplarınızda bunu telmih eden bazı özel âyetler mevcuttur..

Aynı ruhsal plân, 22 Ocak 1971 tarihli tebliğinin başında, yukarıdaki derin konuyla ilgili, şu kısa öz bilgileri de vermiştir:

— Kaadir-i Mutlak, mevcudâtı yarattığı zaman, kendini ÖZ şahsiyetiyle, bizzatı şahsiyetiyle bu yaratma fiilinin sahibidir. Yani, bütün Tanrılık Bilgisi, yaratmış olduğu şeyde mevcuttur. İşte böylece O, bu bilginin mevcut oluşuyla bir mekân teşkil eder. Şüphesiz, «Kaadir-i Mutlak, mekândan münezzehtir» dediği vakit, bu söz, kendisinin varlığına ait sâbit bir bilginin, bir hakikatın mevcut olmayışından ileri gelen bir sözdür. Ve doğru bir sözdür. Çünkü mekân, dolayısıyla buutların katlanması, varlığa ait bir takım tezâhürattır ki, ancak, Kaadir-i Mutlak'ın Tanrılık Bilgisiyle mevcudiyetlerini sürdürülebilirler. Aradaki ince nokta budur.

Aynı ruhsal kaynak, 21 Mayıs 1971 tarihindeki ce'sesinde de varlık hakkında şu ek bilgileri sunmuştur:

— Varlık, önce maddenin esiridir. Sonraları maddeye hâkim olur ve böylece maddenin tekâmülünü sağlar. Şu bakımdan idrâkin bilgisi, şuur sahasının noksan kudreti, maddenin kudretini ve imkânlarını gerektiği şekilde kullanamamasına sebep olur. Yani madde, o haliyle ne derecede gelişmiş ve aşılışmış bir durumdaysa, ona enkarne olan, onun vasıtasıyla tecrübeye girişmiş olan varlığın imkânları da o şekilde olur. Bu, maddenin şartlarıyla şartlanmak, o şartlara bağlanmak demektir ki, cesaretle ifade edilmiştir. Fakat varlık tekâmül ettikçe, maddesel toplulukları, kendi meknuz kudretiyle, enerjisiyle yük-

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz

seltebilir, onların hızını artırabilir. Hızlarını artırdıkça, onlarda bulunan mârifet, kabiliyet gelişir ve daha yüksek şartlara tâbi olunarak müessiriyet sahası genişler. Ve bu, tevali eder..

Ruhsal varlık. Tanrının Muhayyelesi. Tanrılık Bilgisi ve varlığın maddeye hâkim olması konularındaki kısa, fakat özlü bilgiler, düşüncelerimizin pek çok boşluklarını dolduracak nitelikteki ruhsal bilgilerdir.

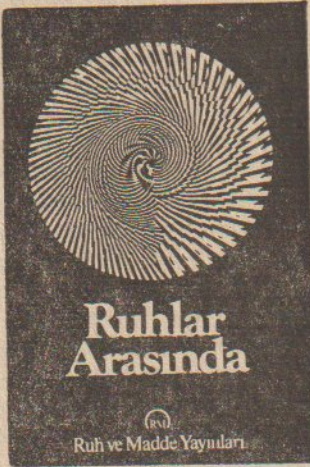
İnsanlığa ne söylenirse söylensin, idrak bakımından belirli bir seviye kazanılmadan, yani «Evren Yasaları» an'aşılır, duyulur hale gelinmeden, bütün bu söylenen ve de söylenilegelen spiritüel - dinsel bilgileri, yeterince, yararlanılacak kadar anlayabilmemize olanak yoktur (M.S.)

Nitekim, aynı kaynak, 28 Ocak 1972

tarihinde vermiş olduğu bilgiler arasında, bu hususta şunları söylemiştir:

— Kâinatın kanunları muğlâk ve anlaşılmaz değildir. Kâinatın kanunları, önce varlık demektir. Sizsiniz! Hattâ fizik olarak bedeninizden başlamanız gerekir. Fizikten başlamanız gerekir. Fizikte mevcut bütün kanunlar, kâinat kanunlarının saçları gibidir. Her kâinat kanunu, bir çok saçlardan meydana ge'miş bir örgüye benzer. Üçlü bir saç örgüsü, görünüş itibariyle üç kolondan meydana ge'ir, amma her kolonu meydana getiren yüzlerce saç telli vardır. İşte böylece kâinattaki kanunların meydana gelişindeki fizik âlem içerisinde mevcut olan saç tellerinden hareketle, örgüleri meydana getirecek olan, dokuyu meydana getirecek olan, kâinat kumaşını meydana getirecek olan atkuları iyi bilmek, anlamak (İdrâk etmek - M.S.) lâzımdır.

Ruhlar Arasında

ÇIKTI

Ruhçuluğu Bilimsel olarak uygulayacaksanız, bu kitabı kesinlikle okumanız gerekir. Obsesyondan sakınmak için, bilgili olmak gerekir. Fakat neyi bileceksiniz, nasıl?

— ÖDEMELİ İSTEYİNİZ —

Cessna'ya Ne Oldu?

Geçtiğimiz yılın belki de en ilginç UFO o'ayı tek pervaneli CESSNA ile birlikte genç pilotu Fred VALENTICH'in başına gelmişti 21 Ekim / Cumartesi günü Melbourne'dan havalanan F. Valentich'in başına kısa bir süre sonra aşağıda ayrıntılarını okuyacağımız olay gelmiş ve tüm aramalara rağmen ne kendisinin ne de CESSNA'nın izine karada ve denizde rastlanamamıştır.

Pilot Frederick Paul Valentich 20 yaşındaydı iki yıldır uçuyordu ve Şubat 1978'den beri de lisanslı bulunuyordu. Bir ileri lisans daha alabilmesi için biraz daha gece uçuşları yapması gerekiyordu Bu nedenle 21 Ekim tarihinde King Island (Ada)'a varmak üzere, akşam saat 6:19'da Melbourne'daki Moorabbin Hava Alanından ayrılmıştı. Cape Otway'a kadar kıyıda uçacak, sonra deniz üzerine yönelerek King Island'a varmayı düşünüyordu. Daha doğrusu King Island'a giden normal hava yolu bu şekildedeydi. Babasının ifadesine göre, daha önceden bu yolu izleyerek üç kez King Island'a uçmuştu. 19:00'da deniz üzerine yönelmeden önce burundan ayrılmakta olduğunu telsizle hava alanına bildirmişti. Bu duruma göre 7:28'de King Island'a konması gerekiyordu. Tekrar geri dönebilseydi gece 10:00'da anne/babasının yanında olacaktı. Zira o saatte oğullarını bekliyorlardı.

Fakat olayın başlangıcını belirleyen ilk mesaj Valentich'den akşam 7:06'da alınmıştı. Bu mesajında Valentich yaklaşık 1350 metre yukarısında bir (kendi ifa-

desiyle) 'hava aracı' bulunduğunu bildirmişti. Bu ilk mesajdan sonra hava alanı ile Valentich arasındaki telsiz konuşması (ki Avustra'ya ve Amerika orijinli 70 kadar gazetede çıkan haberlere dayanılarak IUR tarafından) aşağıdaki şekilde kaydedilmiştir:

7:06/14.DSJ: Melbourne, Delta Sierra Juliet konuşuyor. Beş binden aşağıda bildiğiniz bir trafik var mı?

FS: Delta Sierra Juliet, bildiğimiz kadarıyla o'maması gerek.

DSJ: Delta Sierra Juliet, Ben... bana öyle geliyor ki 5.000'den aşağıda büyük bir hava aracı var.

7:06/44.FS: Delta Sierra Juliet, ne türden bir araç bu?

DSJ: Delta Sierra Juliet, emin değilim. Dört parlak... zannedersem yere konma ışıkları...

7:07/00.FS: Delta Sierra Juliet.

7:07/31.DSJ: Melbourne, Delta Sierra Juliet konuşuyor. Araç şu anda üzerimden geçti. En azından 300 metre yukarıdan.

FS: Delta Sierra Juliet, büyük bir araç olduğundan emin misin?

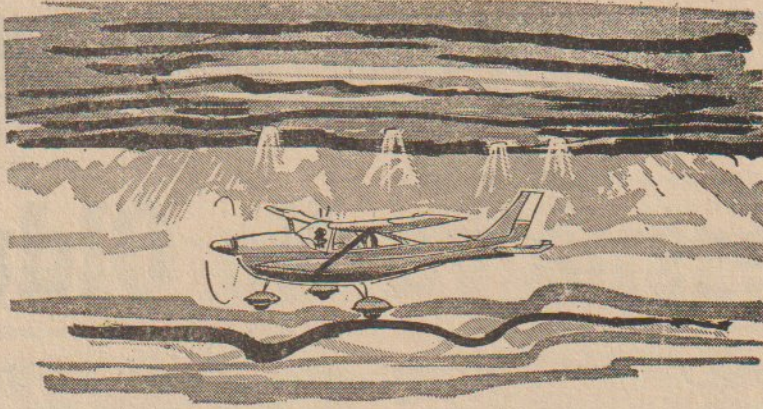
DSJ: Bilmiyorum, hızına bakılırsa, hareket ediyor. Bu civarda hava kuvvetlerinin uçağı falan var mıdır?

FS: Delta Sierra Juliet, civarda bizim bildiğimiz araç yok.

7:08/18.DSJ: Melbourne, şimdi doğru yönünden bana doğru yaklaşıyor.

FS: Delta Sierra Juliet.

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz

7:08/14. (İki saniye kadar açık mikrofon)

7:08/48.DSJ: Delta Sierra Juliet, bana öyle geliyorki üzerimde 2-3 misli sür'atle uçmakta.

7:09/00.FS: Delta Sierra Juliet, gerçek irtifamız nedir?

DSJ: 1350 metre...

FS: De'ta Sierra Juliet, aracı tanımlayamadığından emin misin?

DSJ: Evet.

FS: Delta Sierra Juliet, devam edin.

7:09/27.DSJ: Melbourne, Delta Sierra Juliet. Bu bir hava aracı değil... (açık mikrofon).

DSJ: Delta Sierra Juliet, uçup gidiyor. Uzun bir şekli var (üç saniye kadar mikrofon açık) Daha fazla açıklayamıyorum. Öyle bir hızı var ki (üç saniye kadar mikrofon açık)... tam önümden gidiyor, Melbourne.

7:10/00.FS: Delta Sierra Juliet, tahminen ne kadar büyüklükte, söyleyemez misin?

7:10/19.DSJ: Delta Sierra Juliet'ten Melbourne'a. Şimdi sanki olduğu yerde hareketsiz duruyor. Şimdi ben onun etrafında (yörüngede) dönüyorum. O da benim tepemde dönüyor. Yeşil bir ışığı var gövdesinin her tarafı da metalik parlak'ıkta.

FS: Delta Sierra Juliet.

7:10/46.DSJ: Delta Sierra Juliet, (mikrofon 5 saniye açık) gözden kayboldu.

FS: Delta Sierra Juliet.

7:11/00.DSJ: Melbourne, ne biçim bir şey bu, siz de mi b'f'miyorsunuz? Askere araç falan olamaz mı?

FS: Delta Sierra Juliet, hava aracının bir anda gözden kaybolduğuna emin misin?

DSJ: Tekrar söyleyin?

FS: Hava aracı hâlâ seninle mi?

DSJ: Delta Sierra Juliet, o aaa. (mikrofon iki saniye açık) şimdi güney - batıdan yaklaşıyor.

FS: Delta Sierra Juliet.

7:11/50.DSJ: Delta Sierra Juliet, motorum teklemeye başladı.

FS: Delta Sierra Juliet, niyetin nedir?

DSJ: Benim niyetim, ahh, King Island'a gitmek, ahh. Melbourne, bu acıip araç yine tepemde duruyor. O (iki saniye mikrofon açık) tepemde duruyor. Bu bir hava aracı değil.

FS: Delta Sierra Juliet.

7:12/28. Delta Sierra Juliet, Melbourne...

Bundan sonra bir süre sessizlik izlendi. Onyedici saniye kadar açık kalan mikrofona çarpan metalik bir ses hariç başka bir şey duyulmadı. Evet son derece mü-kemmel hava şartları altında yaptığı uçuşta Valentich esrarengiz bir şekilde hem de hiç bir iz bırakmadan koskoca CESSNA-182'siyle birlikte ortadan kayboluvermişti.

Valentich ile Melbourne'dan en son görüşen uçuş görevlisi olan Steve Robey bu konuda şunları söylüyordu: «Sâkin kalabilmek için kendimi zorluyordum. Do-narcasına şaşırmışım ama görevimi so-nuna kadar sürdürmek zorunda bulunu-yordum »

OLAYDAN SONRA ARAŞTIRMALAR:

Ekim, 21 : O gece uçakla havadan ışık ve radyo ile bölge tarandı.

Ekim, 22 : Ertesi gün sabahtan akşama kadar RAAF Orion (büyük bir uçak)' la araştırma yapıldı. King Island'ın 18 mil kuzeyinde oldukça geniş bir alana yayılmış yağ lekesine rastlandı.

Ekim, 23 : Yağ lekesinden alınan numune Savunma Bakanlığı laboratuvarlarında analiz edildi. Söz konusu yağın CES-SNA uçaklarına ait o'mayp, diesel motorlarında kullanılan cinsten olduğu rapor edildi. Deniz suyu sıcaklığı ölçümle-rinden sıcaklığın sekiz derece kadar donma noktasının üzerinde bulunduğu, Va'entich'in denize düşmüş olması hâlinde (sır-tında hayat ceketini bulunduğu için) hemen ölmemiş olması gerektiği açıklandı.

Ekim, 25 : Çarşamba gecesine kadar araştırma uçağıyla 7000 mil karelik alan taranmış bulunuyordu, dört gün içinde. Sekiz uçak daha 70 saat kadar uçtu. Can-berra'daki Avustra'ya Kıyı Koruma Teş-kilatına bağlı bütün gemiler seyirleri sı-rasında dikkatli bulunmaları hususunda u-yarıldı. Bu arada Cape Otway ve King Island üzerinde yapılan araştırmalardan da bir sonuç alınmamıştı.

VALENTICH NEREDE?

Fred Va'entich trajedisi çok kısa bir zamanda tüm dünya basınına yayıldı. hak-kında sayfalarca yazı yazıldı, kayboluş ü-zerinde teoriler geliştirildi, yorumlar ya-pıldı. Ama hepsi de dünyasal ölçüler ve ihtima'ler açısından yapıldığından bir so-nuç alınmamıştı.

Halbuki çözüm ve sonuç Valentich'in telsiz konuşmalarının içinde apaçık duruyor-du:

«... bu acıip araç yine tepemde duru-yor... .. onun etrafında yörüngedeymiş gibi dönüyorum... Bu bir hava aracı de-ğil...»

ALTINCI DUYUNUZU GELİŞTİRİNİZ

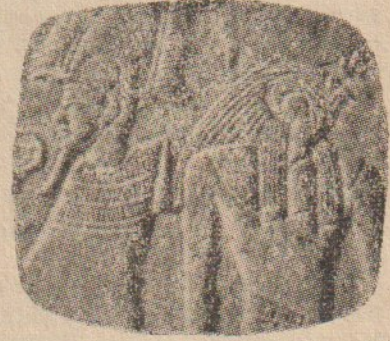
● Dr. Milan Ryzl ●

Teoriden pratiğe geçişin ülkemizdeki ilk «Ders Kitabı». Parapsikoloji dersleri... Psişik yeteneklerin geliştirilmesinde bulunan bilimsel metodlar; Ses Bantlarıyla kendi kendine çalış-ma sisteminden önce, öğrenilmesi şart olan bilgiler.

Geleceğin Parapsikologlarını yetiştirmek için bu temel eseri hazırladık.

Ödemeli İsteyiniz : Fıatı 100 TL.

HERMETİZM

● M. Halûk AKÇAM

Bundan binlerce yıl önce dünya bir başka türlüymiş. Dağlar, taş'ar, ovalar, nehirler, göller, denizler yine varmış ama; göklerin parıltısı değişmiş. Bu ışığın altında yaşayanlar da dünyayı bir başka görürlermiş. Şimdi yine aynı dünya var üzerinde yaşadığımız. Gökler de değişmedi: Ancak, bizi bir başka türlü aydınlatıyor artık. Bu yüzden de dünyayı eskilerin gözü ile göremiyoruz. Görmemize imkân da yok. Zira, ışığın kaynağı değişmese bile rengi değişti. Değişen rengin özelliğine göre biz de farklıyız eskilerden.

Bu değişikliği farkedendenler ona bir isim takmışlar sembolik olarak: Tufan o'du, demişler. Gökler yarıldı ve ardındaki sular boşaldı, yer yarıldı ve altındaki toprak fıskırdı. Su ve toprak karıştı; çamur oldu. Çamur şekil'endi; insanın bedeni oldu. İçine nefes kattılar; yaşayan can oldu. İsmine Adem derler. Gökler kapandı ardındaki suları sakladıktan ve Yer durulup toprağı sakinleştikten sonra, Adem toprağı işlerken önünü görsün diye göğün kubbesine ışık yerleşti'rdi. Adem'in günleri tamam olunca nefesi geldiği yere gitti. bedeni toprağı karıştı, üzerini sular kapladı. Ardından yine gökler yarıldı ve sular boşaldı, Yer açıldı ve toprak fıskırdı. Böylece Adem'in iş'ediği toprak Yer'in yüzünden silindi gitti. Fakat o toprakta Adem'in işleri olduğundan ve Adem'in soyundan olanların o toprağı işlemesi bitmediğinden, içlerinden işleri bitmeyenler suların çekilmesine kadar bek'etildi

ve tekrardan durulan Yer'e inip toprağı işlemeye başladılar. Önlerini görsünler diye yine göğün kubbesine ışıklar yerleştirildi. On'arın da günleri tamam olunca, ardından yine aynı şeyler oldu. Toprağı işlemesi bitmeyenler sular çekilene kadar bekletildi. Yer durulunca inip toprağı işlemeye başladılar... ve bu böy'ece sürüp gitti. Dedelerimizin dedelerinden bize kalan masallarda böyle anlatılıyor. Çocukluk devremiz sona erene kadar bu masal'arı yine böyle anlatacaklar. Elbet bir gün gelecek, yine günler tamam olacak. Toprağı işlemeyi bitirenler geldikleri yere gidecekler. İş'eri yarım kalanlar da bir süre bekleyip sular çekildikten sonra tekrar devam edecekler. Bazı masalların sonuna da şunu ek'emişler: Toprağı işlemek sona erse bile işler yine bitmiyor. Toprağın yerini başka şey alıyor ve işler devam ediyor.

Biz, hâlâ toprağı işlemeyi bitiremeyenlerdeniz, üstelik kaçınıcı Tufan'dan arta ka'dığımızı da bilmiyoruz. Ama, son Tufan ile birlikte toprağı işlemesini bitirenler, arta kalanlara birşeyler bırakıyorlar daima. Bizim son Tufan'dan öncekiler de aynı şeyi yapmışlar. Eski Mısır'da yaşayanlar «aa aa Tehuti» (en büyük Yol gösterici) diye anarak tanrısal bir kişilik vermişler onlara. Önceleri yalnız Tehuti (Yol gösteren) diye isimlendirmişler. Sonra bu isme 'aa aa' (büyük büyük) derecesini vermişler. Eski Mısır kaynaklarını değerlendiren Grek'ler bu 'smi Thoth şekli de okumuşlar Thoth'un özelliklerine bakarak, kendi i-

nançlarında Hermes ismini verdikleri tanrısal kişi ile aynı olduğunu görmüşler. Eski Yunanlılar da onun yüce olduğuna hükmetmişler ki, 'aa aa' karşılığı olarak Trismegistos sıfatını eklemişler ona. Böylece Hermes Trismegistos deyimi günümüze kadar gelebilmiş. Bu isim değişik medeniyetlerde birbirine benzemeyen sıfatlara bürünse bile, aynı özellikteki kişileri anlatmaktadır. Ashında bu isim'er belirli bir soyun, artık aramızda olmayan ama bizim geçmekte olduğumuz yoldan asırlar önce geçmiş bir toplumun bilge kişilerini simgelemek için her bir dilin özelliğine göre seçilen sıfatlar olarak ele alınmalıdır Efsanevi ve tanrısal olmalarına sebep bizden daha bilgili olmalarına karşı duyulan eski bir saygı ifadesidir. Bugün bile aramızdan ayrılmış bazı bilgili kişileri anarken aynı saygı duygusu içinde onları bilinçaltımızda tanrısal bir havaya bürünmüş olarak sembolize etmekteyiz. Eski Mısır'da Tehuti, Eski Yunan'da Hermes diye anılan bu bilgilerin diğer yerlerde de bilinmesi ve onlardan kalan bilgi kırıntılarındaki benzerlik, tek tek yarı-tanrı kişileri yerine belirli seviyeden bir varlık grubunun belirtmek istendiği anlaşılıyor. Bu varlıkların insan oldukları da aktarılan efsane şeklindeki hayat hikâyelerinden kolaylıkla çıkarılabilir. Mitolojinin en büyük özelliği olan alegorik anlatım şekline eğer bir de biz kendi alegorimizi katmadan bu efsaneleri çözersek mesele kalmaz. Fakat bazı yorumcular bu kendilerinden birşey katma özelliğinden sıyrılamayıp efsanelerden efsaneler yaratarak sözü geçen kişilerin uzayın falanca planetinden geldiğini veya insanların kulağına fısıldayan ilâhi melekler olduğunu iddia ediyorlar. Bu iddialar da birer efsanedir ve modern bir alegori ile süslenmiştir. Herhalde zaman gelince bu modern efsanelerin ardında yatan gerçekler ortaya çıkacak. Ancak, bugün böylesine efsaneler yaratmak işi güçleştirmekten öte bir fayda sağlamıyor. Eski Yunan'da Olimpos tanrıları deyimi ile ne anlatılmak istenmiş ise, biz de bugün uzaylı kozmonotlar veya ilâhi melek-

ler ile aynı şeyi anlatmaya çalışıyoruz. Bu gibi alegorik anlatımlarla fantastik bir görüntüm kazandırmak belki de insan-oglunun ihtiyacı olan birşeydir. Bütün çıplaklığıyla gerçeği görmek genelikle hislerinden arınmış bir varlığın yapabileceği şey. Böylesine bir durumu ise biz hazmedemeyiz. Belki de aynı hazımsızlığı çektiğinden bu yazı serisine başlamış bulunuyorum.

Tehuti veya Hermes, İbrani'erde Hanok ('Yol'da yürüyen) ismini alır. Eski Ahit'in Tekvin kitabına göre Hanok 'O'nun yolunda yürüyüp kaybolmuş, görünmez olmuş. Kur'an da bile İdris (Gizli Yol'u öğreten) ismiyle geçer. Doğru birisiymiş. Yüce bir yere yükseltip rahmetin içine almışlar. Kabalist'erin Adam Kadmon deyimi belki de tam karşılığı olmaktadır: İlk İnsan demektir. İlkel olmaktan çok İnsan olma özelliğine erişebilmiş İlk Varlık anlamına. Bu sıfatları çeşitli dillerden örnekler vererek çoğaltmak mümkün, Sözü fazla uzatmamak için bu bilgilerin özelliklerinden bahsettikten sonra onlardan bize kalanları anlatmak istiyorum. Bunların insanlara yazı yazmasını öğrettiği söylenir. Daha sonra da bilim öğretmişler. Dolayısı ile alfabenin bu insanlardan bize aktarılmış olduğunu söylüyorlar. Alfabe genel anlamda yazı yazmak için kullanılan birtakım sembollerden ibarettir. Biz bugün tarihsel bir süreç içinde gelişen ilkel resimlerden sembollere doğru gidişi alfabenin başlangıcı olarak kabul etmekteyiz. Bilimsel ilerlemeleri de buna benzer bir süreçte bağlamaktayız. Fakat, dikkatli bir araştırma, belki de belge'erin yetersiz olusundan, basmakalıp tarihsel gelişim hipotezinin yeterli bir açıklama olmadığını gösteriyor.

Akademik otoriteler yazının ilkel resimlerle başladığını söyledikleri halde, resimlerden sesleri gösteren işaretlere nasıl geçildiğini bir türlü izah edememektedirler. İlk yazı örneklerini veren Sümerlerde böyle bir geçiş dönemine dair izler yoktur. Yine iddiaya göre, Sümer çivi yazısı doğuya

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz

doğru sırasıyla Proto-Elam. Proto-Hint, Çin yazısının doğmasına; batıda da Eski Mısır. Ege ve Girit, Hitit yazısının oluşmasına yol açmış. deniyor. Zorla kabul edilen bu hipotezi desteklesin diye birçok örnek'er gösterilmiştir, ancak hiçbirisi yeterli ölçüde değil. Otoriteler de bu yetersizliği gördükleri halde başka bir hipotez kurmak açıkca işlerine gelmemektedir. Halbuki çivi yazısı ile dolu tabletlerin çoğunda yazıyı Sümerlere öğretenin Nabo isminde biri olduğu belirtilmektedir. Nabo kelimesi parıldayan anlamına gelir. Nabo'yu sembolize ederken de çivi yazısında kullanılan sivri uçlu aleti seçmişler.

Yazıdan başka bilim öğretmişler, demistik. Bu bilim nası' bir şeymiş, asıl bunu incelemek gerekir. Zira, kimin nasıl öğrettiğinden ziyade neyi öğrettiği daha önemlidir. Araştırmacının dikkat etmesi gereken en önemli nokta bu olduğu halde çoğunlukla unutuluyor. Kim tarafından öğretildiğini ve nasıl yapıldığını araştırıp bu'mak muhakkak ki insana heyecan verir. Hele bu gelişimin tarihini ortaya koyabilmek kadar gurur verici bir şey olmaz araştırmacı için. Fakat konunun özüne inildiğinde görülür ki, asırlarca önce bir takım kişiler insanlara bazı şeyleri öğretmeye çalışırken, amaçları ilerde tanrılaştırılmak veya öğrettik'eri şeyin saçma-sapan birtakım sözler haline gelerek fantazi yaratması değildi. Bugün ne yazık ki bu durumdadır anlatılanlar. İnsanların çoğu da sırf bu fantastik özelliğinden dolayı konuya eğilmektedir. Hermetizm başlığı altında toplanan bu konulara çoğu zaman ezoterik, okült, mistik, gnostik, teozofik vs. gibi sıfatlar takılmıştır. Geleneksel olarak Hermetizm kelimesi daha uygun oluyor, çünkü bu konuların öğreticisi olarak Hermes tanınmaktadır mitolojide Böylece Hermetizm denilince; Hermes veya bir başka sıfatla anı'an bilge kişilerin öğretisi anlaşılacaktır. Halbuki, ezoterik; batını, içsel anlamına, okült; gaybi, gizli anlamı-

na ,mistik; sırrı, açıklanmayan anlamına gnostik; hikmi, üstünbilimsel anlamına, teozofik; ledüni, tanrısalbilimsel anlamına gelir. Hermetizm, anlayış ölçüsüne göre bütün bu sıfatları taşıyabilir, ama yalnız biri veya birkaçı ile isimlendirmek eksik olur. Kimine göre şöyledir. kimine göre böyle. Anlayış ölçüsü o derece önemlidir ki, tarihte bunun iki garip örneğini görüyoruz: İki, teknolojideki hermetik deyimidir: Hava, su geçirmeyecek şekilde yapılan lehimler için kullanılır. İkincisi de, bilhassa italyan edebiyatında, ermetismo akımıdır: Şiirde anlaşılmaz ve kapalı sözler kullanılarak okuyucuyu düşündürmeyi amaç'ar. Bir diğer tuhaflık da tarih yazılarında görülmektedir: Hermetizmi tek bir cümle ile geçiştirirken, Simyacıların büyüyle ilgili öğrettikleri diye anlatırlar.

Hermetik öğretinin yazıldığı kitapların çoğu çeşitli sebepler'e yakılmış, yasaklanmış ve gizlenmiştir tarih boyunca. Bu özelliğinden dolayı da sayısız şarlatan ortaya çıkıp birtakım uydurma elyazmalarını orijinaldir diye reklam etmiş, çoğunlukla çevresinde inandırıcı olmuş ve ardından yüz'erce zavallıyı sürüklemeyi başarmıştır. Bu yüzden, günümüzde hermetik konular halk arasında boş inanç, büyüçülük, zıvalık, sapıklık olarak bilinir. Amacım okuyucuyu kandırıp bu konuların aslında büyük sır'ar sakladığını iddia etmek değil. Kısa bir tarihsel gelişimini vererek ve tarih boyunca yazılan'ardan bölümler aktararak bu konularla uğraşan kişilerin hangi sonuçlara vardıklarını ve nelerle karşılaş-tıklarını anlatmak istiyorum. Eski yazmalardan aktaracağım söz'leri yorumlamak okuyucuya kalmış bir iştir. Başında da söy'ediğim gibi, aslında konunun en önemli tarafı da bu: Kimin söylediği ve nereden duyduğu ilginç olsa bile, ne demek istediğini anlamaya çalışmak daha faydalı oluyor.

(Devam edecek)

Fısıltılar...

Belediye otobüsü bir durakta durduğunda gözüm, cadde üzerinde bu yana geçmeye çalışan bir böceğe takıldı. Her nasılsa en kestirme yolun caddeye dik o' an doğrultuda olduğunu biliyordu ve sağa sola sapmadan koşuyordu.

Bir renaultun tekerlekleri böceğin biraz ötesinden geçti. Arabanın rüzgârından böcek, birkaç metre ileriye fırladı. Önce ters yönde birkaç adım attı ve yeniden bu yana döndü. Gene caddeye dik doğrultuda varı gücüyle koşmasını sürdürdü.

«Bu böceğin sonunu görebilecek miyim?» diye düşündüm. Otobüse binecek çok yolcu vardı, ortaya ve gerilere sıkışıp dururlarken böceği izlemeye devam ettim.

Bir jip, bir başka taksi, bir traktör değişik yönlerden gelip giderken böceği yolundan savuruyor, onu başladığı yere, hatta daha da geri'ere atıyordu.

«Her çabanın bir karşılığı olmalı» dedim kendi kendime. «Bu böcek mücadelesinin karşılığını görmeli, geçebilmeli bu yana, kurtulmalı ve yaşamalı.»

O sıra bir üçyüzlüki mercedes ezip geçti böceği... Kara zift'erin üzerinde ıslak bir leke kalmıştı. Bizim otobüsümüz de yürüdü.

Düşündüm... Bir cevap bulamadım.

Düşündüm... Evren yaratıldığından beri yalnızca bir kez sahnelenmiş olan bu oyun, yalnızca benim görüp de birazcık düşünmem için mi yazılmıştı acaba? İzlediğimiz her olay, sınırsız bir kâinat ömrü içinde yalnızca bir kez oluyor. Bu sahnelerin değerini ne ile ölçmeli?

Düşündüm... 'Sistemler' diye bir kelime geldi aklıma. Her varlığın kendi sis-

temi ve içinde bulunduğu başka sistemler onun başına gelecekleri belirliyor. Bu olay, da böceğin yaşamını oluşturan sistemlerle, 'karayolları ve taşıtlar' sistemi birbirine dokunmuştu.

Sistemler içiçe, birbirini kucaklar, birbirine nice noktalarda dokunur. Her sistemin bir amacı ve düzenliyi var. Doğadaki kaba görüntülerin ve acımasız görünen işleyişin gerisinde de ince bir düzen var.

Şu dağlar, tepeler bizce belli bir şeye benzemiyor. Tam prizma ya da koni biçiminde olsaydılar, «Ne mükemmel yaratılmışlar!» diyecek miydik? Bulutlar hep daireler şek'inde ya da yapraklar eşkenar üçgenler şeklinde olsaydı doğanın tertipli - düzenli yaratıldığına artık itirazımız kalmıyacak mıydı? Hangi bir zamanlar lazıları da «O varsa neden göğe kocaman harflerle BEN VARIM, BANA İNANIN diye yazmıyor?» demiş'er.

Yazı, şekiller ve dil - konuşma iyi birer anlaşma aracıdır bize göre. Fakat, acaba doğayı var eden gücün alfabesi nasıldır? O kendi diliyle konuşsa biz kaç kelime anlayabiliriz?» Sınırsız büyük'ükteki evrende toz bile sayılamıyacak insan'ın birkaç desimetreküplük kafatasından çıkmış o'an alfabelere göre mi yazılmalı, göğe yazılacak'ar, yoksa biz mi doğanın kendi dilini öğrenmeye çalışmalıyız? Belki yazılmıştır ve yazılıdır da biz okuyamıyoruz.

Dağlar, gerçekten düzenli arahlarla dizilmiş moleküllerden, bulutlar, prizmatik su kristallerinden oluşan birer küme. Yapraklar, kendi aralarında işbölümü yapmış hücrelerin birer organizasyonu...

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz

Gözümün görebildiği tüm ovayı ve yamaçları dolduran yeşillığe bakıyorum... Domates bahçesi... Ve parmağımın ucunda bir çekirdek...

Bir tek çekirdek eki'ince bir kök oluyor. O kökten dallar çıkıyor, dallarda yüzlerce meyve, her meyvede binlerce yeni çekirdek... Dünya yüzünde otlar bitmeye başladığından bu yana kaç domates yetiştiyse ve bundan sonra kaç domates yetişecekse hepsi bir tek çekirdekten başladı dsem yanlış olmaz herhalde. O'k çekirdeğin, ya da onun aynısı olan şu parmağımın ucundaki çekirdeğin içindeki bu sınırsız varlık başımı döndürüyor. Bu büyük lük ve bu bilgi o ufacık yere nasıl sığdırılabilmiş?

Yoktan var olmak, bu olsa gerek.

Doğa, bizim an'lamadığımız bir dilden konuşuyor ve düşünüyor. Doğa, düşünüyor gerçekten ve bizim düşünme tarzımız çok ilkel kahyor onunkinin yanında. Güçlü olan o olduğuna göre, bizim onu tanımaya, onun kendi dilini öğrenip o dilden anlaşmaya çalışmamız tek çıkar yol.

Dedim ki, yolda ezilen böcek, bir domates çekirdeği, dağlar, bulutlar, yapraklar... tüm bunlar bana kopuk kopuk bir şeyler fısıldıyor. Onları dinliyorum, konuşuyorlar bana...

Her görüntü başka bir dilden başka şey'er anlatıyor. Bu çokluk, bu büyüklük karşısında şaşıyorum. Neyi söylemeli? Sözler birbirinden kopuyor, yeniden bağlanıyor, yeniden kopuyor...

Dinlemeli. Bu dili iyi öğrenmeli. Hep dinlemek ve dinledikçe susmak için... Almak için, vermek için.

ZAMAN CÂNLIDIR

Canlılığı kesin olarak tanımlayamadık henüz. Sinir, sindirim, solunum, dolaşım ve üreme sistemlerinin hepsine sahip olan «gelişmiş» canlılardan mikroplara kadar epeyce uzun bir canlılar zinciri var.

Saniyeler ya da yıllarla ölçülen «ömür» canlılıkla ilgilidir. Fakat bir «canlı»nın en belirgin özelliği «çoğalmaya» programlanmış olmasıdır. Yani her «canlı»

kendi benzerini ürettikten sonra «ölür».

Yıllar boyunca biçimi bozulmayan bir dağ ya da bir kaya parçası yerinde sayıyor da yalnızca biz yaşlamıyormuşuz gibi gelir bize. Elli altmış yılda yerinden bir milim kımıldanmış ve değişime uğramış bir varlık nasıl canlı olur?

Saniyenin kesirleri kadar ömrü olan bazı canlılar hücrelerimiz arasından geçip giderlerken kimbilir nice dağlar ve tepeler aşıyorlardı. Onların hücrelerden ve o hücreleri barındıran dev bir vücuttan haberleri yoktur. Kendileri gibi küçük olmayan ve kendilerine benzemeyen nesnelere «canlı» demiyceklerdi eğer bizim gibi düşünebilseleleri.

Diyeceğim ki canlı olmayan hiçbir şey yoktur... En küçük madde parçasından en büyük yıldız sistemine kadar her topluluk aynı organizmanın parçasıdır. Ve şunu da diyeceğim ki bizi içinde barındıran dünya, gezegen sistemleri, evren «düşünen» organizmalardır.

Değil bir hücrelerde, bitkilerde ve koskocaman ağaçlarda bile «düşünce»nin varlığını kabul etmeyiz. Bu organizmalarda olup bitenlere «otomatik» o'aylardır deriz. «Hayvan» dediğimiz canlılarda ise «içgüdü» sözcüğünü kullanırız anlamlı davranışların nedeni olarak. «Düşünce» ise insan davranışlarının nedenidir.

«Bizi içinde barındıran» sistemler için ise daha başka bir kavram bulmamız gerekiyor, öy'e ki «düşünce» kavramı onun yanında çok ilkel kalsın. Kafatasının içine sığmayan bu kavram için bir isim bulamıyorum, ancak, «doğa düşünüyor» diyebiliyorum.

Doğa, tüm nesnelere topluluğudur. Her nesne bir olaylar dizisidir. Her olay ZAMAN'ın bir çocuğudur. Bu an bir önceki anın sonra şimdinin ürünüdür.

Önceyi, şimdiiyi, sonrayı ve algı'aya bildiğimiz tüm varlığı içinde barındıran, doğurgan ZAMAN herşeyin anasıdır.

Zaman, canlıdır.

Zaman, düşünmektedir.

Zaman, her şeyi duymaktadır ve zaman, her şeyi yazmaktadır.

INGO SWANN

(Sayfa 8'den devam)

Bu yüzden zannediyorum ki bu, büyük adamların devridir.

P : Ruhsal yeteneklerin insanlığı bu tır bir geleceğe götürmede faydası olacak mıdır?

S : Bu soruya olumlu yanıt vermeyi arzu ederdim. Fakat ruhsal yetenekleri tanıdığım kadarıyla bu değişiklikler çok ağır olmaktadır. Zarar, ziyandan çok hayata uygulanmasından başarılı sonuç'ar elde etmiş olduklarını ortaya koymuş bulunan bazı medyomlar çıkmıştır. Fakat çok uzun bir psişizm tarihimiz var. Bunun içinde bu gelişme ve değişmeler çok az sayılır. Eğer, bu paranormal yeteneklerin yaratıcı uygulaması olsaydı, 'evet' derdi. Böyle olmadığına göre teşevvüş getirecek demektir.

P : Yeni bir spiritüel ahlak geliştirilmesi taraftarı mısınız?

S : Yeni bir spiritüel ahlak düşünerek geliştirilmez, o kendiliğinden kendi kendine meydana çıkar. Yeter'i miktarda yaratıcı fikirler verilir kültüre. Ondan sonra o kendi kendine gelişir. Son 20 yıl içinde bu şekilde büyük büyük fikirlerle bir çok insanın gelip gittiğini gördüm.

P : Sizce günümüzde en heyecanlı gelişim nedir?

S : Bana göre, kendi deyim'lerimden de elde ettiğim izlenim ve kaniya göre, en heyecan verici şey bir insanın kendi kendisini spiritüel bir varlık olarak ele almasıdır. Ve bunu başarmış olan birinin bu konuda açık olarak halkın içinde konuşmalarında bu'unması. 1962'de L. Ron Hubbard'ın eserlerini okuduğum zaman çok heyecanlanmıştım. O zamanlar insanın kendi kendisinin idrakine varmasının mümkün olup olamayacağını düşünüyordum. Herkesin benim asıl benliğimi değil de, dış benliğimi anlıyor o'masından çok bıkmıştım.

Hayatlarımız, olmasını istediğimiz kadar başarılı değil. Mr. Hubbard'ı iyi anlayan bir kimsenin yıkıcı olarak yaşamasına hiç hiç de gerek yoktur. O zaman daha başarılı bir hayat için kendi kendimizi yeniler ve bu yolda etkin adım'ar atar hâle gelebileceğiz. Zannedersen bu fikir insanın kendi kendine değişmesine yönelik bir adım olacaktır. Böylece kendimize daha kötü bir gelecek yaratmaktansa, geleceğe göre kendimizi hazırlamış o'acağız. Bu bakımdan Mr Hubbard'ın eseri çok heyecan verici geldi bana.

P : Hala onunla ilgili misiniz?

S : Kişisel ve ruhsal gelişimi uzun vâdeli bir iştir.

P : Bu sizin Tanrı anlayışınıza uyuyor mu?

S : Yüksek doruk nokta'arının daima farkına varmışımdır. Fakat bu tarih içindeki Tanrı tanımlamalarına pek uymaz.

P : O halde siz evreni nasıl görüyorsunuz?

S : Ruhsal varlığın karşı karşıya bulunduğu en büyük problemlerden biri madde-enerji-uzay ve zamanla olan girişimdir. Bunu yapabilmesi için bilgisini arttırması gerekir. Bunun idrakine varmadıkça hayatım üzerinden esrar ve korku perdesi kalkmayacaktır Ancak ondan sonra evren potansiyel olarak kendisinin demektir.

P : Pay etme şeklini mi kastediyorsunuz?

S : Hayır. Sahibi olacağını demek istiyorum. Çünkü, bildiği takdirde onunla girişime geçecektir. Şuurlu olarak bunu yapacaktır. İstek ve kararlılık'a... Bunun etrafındaki şartları değiştireceği anlamıdır.

Evrenin güzelliğine ve azametine hayranım ama onun karşısında kendimi küçük görmüyorum.

(PSYCHIC . Mart/Nisan 1973'den
S. Gerçeksever Çevirdi)

Evrensel Enerji

● Erol ERKMEN

- Uzayda Bulunan Herşeyin Manyetik Alanı olduğu kesindir.
- Uzay Varlıkları Evrensel Serbest Enerjiyi Çok İyi Kullanıyor.

Evrenin temel güçlerinden ikisi, yerçekimi ve elektromanyetizmdir. Yorumlanmaya çalışılan bi'inmeyen bir takım olayların bu iki evrensel güç tarafından kaynaklandığı düşünülürse bir değer kazandığı ortadadır. Bilim söz konusu olduğunda, bugün fiziksel gerçeklerin daha derinliğine inmeyi vaad eden iki kesin yol var. Bunlardan birisi Palomardaki yeni büyük teleskop. Bu teleskop insan görüş a'lanını çok daha ilerilere götürebiliyor. Yakın zamana dek teleskobun görüş menzili 500 Milyon Işık Yılı ilerideki galaksilerde son buluyordu. Şimdi ise bu teleskobun 200 inçlik yeni reflektörü bu menzi'li iki katına çıkartıyor ve insan gözünün daha ilerilere bakmasını sağlıyor. Bu reflektör şimdiden yeni homojen uzay okyanusları ve eski gezegen ışınlarını milyarlarca yıllık dünya zamanında bize doğru yüzmiş olan sayısız uzak galaksiler gösteriyor. Be'kide başka gizem'eri de ortaya çıkarabilir. Bu gizemlerden bir tanesi de fantastik bir yorumla KOZMİK EĞRİ'nin gözle görülmesi olabilir, diğer bir gizemde maddenin yoğunluğundaki değişimler olabilir ki bu tesbit astronomi kitaplarının yeniden yazılmasına yol açabilir.

İkinci yol hiç şüphesiz Einstein'ın ömrünün son 25 yılını verdiği Birleştirilmiş Alan Kuramı'nın daha geliştirilmesi ile açılacaktır. Bugünkü insanın bilgisinin

dış sınırlarını Bağıntılık, iç sınırlarını da Kuvant Kavramı tanımlamaktadır. Birleşik alan Kuramının amacı bu iki sistem arasında köprü kurmaktır. Geliştirilmiş bir Birleşik A'lan Kuramının doğanın bilinmeyen ne gibi yönlerini açığa çıkarabileceğini söylemek için henüz çok erken. Fakat en az yerçekimi ve manyetik konularını temel ve kapsamlı bir şekilde birleştireceği açıktır. Bu kuram bilimin uzun yolunu insanoglunun fiziksel dünya konusundaki kavramlarının birleştirilmesine doğru mantıksal bir yola götürecektir. Yüzyıllar boyunca değişik buluş ve anlayış akımları ilerleyerek genişleyen ve derinleşen yataklara girmiştir. İlk uzun adım dünyadaki çeşitli maddelerin 90 kadar doğal elemente indirilişi idi, daha sonra bunlar birkaç temel parçaya indi. Aynı zamanda dünyadaki çeşitli güçlerin herbiri elektromanyetik gücün değişik görüntüleri olarak tesbit edilmeye başlandı. Bu açıdan bakıldığında bütün evren bir temel alan gibi görünmektedir. Orada her yıldız, her atom ve yavaş yavaş dönen her galaksi ve de uçan e'lektronlar temelde bulunan UZAY - ZAMAN bir'iğinin içinde bir dalgacık yada kabarcık gibidir.

19 ncu yüzyılda Oerstad ve Faraday'ın deneyleri elektrik akımının çevresinde daima bir manyetik a'anın bulunduğunu, buna oranla bazı özel şartlar meydana gelirse

manyetik güçlerin elektrik akımı meydana getirebileceğini gösterdi. Böylece elektrik ve manyetizma bir gücün değişik varyasyonları olarak düşünölmeye başlandı. Atom çekirdeğini bir arada dağılmadan tutan güç Meson güç olarak adlandırılırken, sirtünme gücü moleküllerin atomlarını birarada tutan kimyasal güçler ve cisimlerin biçimlerini koruyan elastik güçlerin hep aynı soydan olduğu ortaya çıktı. Çünkü bütün bu olaylar maddelerin karşılıklı etkisini gerektirmektedir. Gezegenler yerçekimlerinin alanı içersinde, elektronlar ise atom çekirdeğinin manyetik alanı içinde bir yörünge takip ederek dönmüyorlar, dünyamız da bu nedenlerle en büyük mıknatıslardan biri olarak karşımıza çıkmakta. Uzayda bulunan her şeyin manyetik alanı olduğu kesindir. Galaksilerin içindeki yörüngesel hareketlerden elektronların hırçın uçuşlarına kadar bütün hareket biçim'eri yalnız bu temel alanın yapı ve yoğunluğundaki değişiklikler halinde meydana gelir. Evren gerçekden de tükenmeyen bir güç kaynağıdır. Bu konuda

Dr. Enith Smith adlı araştırmacı «Uzaydaki varlıklar, evrensel serbest enerji kullanmaktadırlar. Bu enerji kimse tarafından çalınmaz ve kullanılmakla da bitmez.» demektedir. Bu sözlerin gerçeği yansıttığı muhakkak. Gelişmiş teknolojileri olan diğer gezegenliler bu türden enerji kullanarak uzay seyahatlerini gerçekleştirebiliyorlar, aksi takdirde motorla çalışan yabancı uzay araçları tanklara benzer gürültüler çıkartacaklardı.

Evet, her an yaşamımızı etkilemesine rağmen şimdilik bizler tarafından en az anlaşılabilir paradokslar, manyetik güçlerdir. Üzerinde asırlardır çalışılmasına rağmen bu paradoks en büyük doğa sırrı olarak kalmaya devam ediyor. Sonsuz büyükdense sonsuz küçüğe kadar evreni tamamiyle etkileyen bu güç arasındaki disparite hayret verecek boyutlara ulaştı. Galaksilerin, yıldızlar ve gezegenler ile şimdilik dünyaya bağlı beden'erimizin iltisakına sebep olan çekim gücü atom çekirdeklerindeki kuvvetle kıyaslanınca yine de bir toz zerreciği gibi kalıyor.

Lobsang RAMPA

Dünyanın Gizli Sahipleri

(HERMIT)

«Ben, bu kitabın yazarı... bildiririm ki, bu kitap kesinlikle doğrudur. Maddeciliğe gırtlığına kadar gömülü bazı kişiler, bu kitabın bir hayal ürünü olduğunu düşünebilirler. İnanmak ya da inanmamak yolundaki bir tercih, kişinin gelişimine bağlıdır. Kitabım gerçektir.»

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ — Fıatı : 75 TL.

Bir Protestan Papazının Çılgın İddiası:

«TANRI BİR FORMÜLDEN İBARETTİR...»

İnsanoğlu'nun ebedi gerçeği aradığı, kozmik realite ile tanışma gibi konuların gündeme girdiği günümüzde, özellikle Katolik ve Protestan kiliselerinden kaynaklanan bir takım şekter hareketler, hristiyan dini çevrelerinde derin tartışma ve huzursuzluklara sebebiyet veriyor.

Avrupa ve Amerika'da son birkaç yıldır üzerinde en fazla konuşulan din adamlarından biri de Paul Schulz.

41 yaşındaki Protestan papazı, sâkin sâkin kilisesi ile uğraşırken, bundan üç-dört yıl kadar önce, birdenbire inanılmaz bir iddia ile ortaya çıkıyor.

«Din kitaplarının yazdığı gibi bir Tanrı yoktur ve hiçbir zaman da varolmamıştır» diyor Schulz. Ve şaşkın şaşkın suratına bakanların yüzüne kocaman bir matematik formülü dayıyor. «İşte,» diye ilâve ediyor ardından «İşte sizin aradığınız Tanrı, bu formülden ibarettir... Bu formül, yıldızların hareketinden, elmanın toprağa düşüşüne kadar bütün fiziki olayların temelidir ve ben bu formülle 'sevgi prensibi' adını veriyorum...»

Sonucu tahmin edebilirsiniz, sevgili okuyucular. Protestan Kilisesi gibi nispeten ırlımlı ve toleranslı bir dini makam bile bir anda birbirine giriyor, papaz Schulz'u bir süre için zorunlu istirahate çekiyorlar.

Schulz, bu kadarla da kalmıyor, Max-Planck Astro-fizik enstitüsü ile temasa

geçerek, formülle ilgili tartışmaları hızlandırıyor.

Schulz, bundan birkaç yıl önce ölen Nobel ödüllü sahibi fizikçi Werner Heisenberg'e ait olan ünlü 'dünya formülü'nü kul'aniyor. Dünya üzerindeki tüm fizik kuvvetlerin dengesini gösterdiği öne sürülen, zamanında da doğru dürüst çözülemeyen formüle yepyeni bir ad veriyor Rahip Schulz: Sevgi Prensibi...

Klasik dini ekölden gelmesine ve mutlak bir yaratıcı fikrini, hiç değilse bir formül yo'uyla olsun açıklamaya çalıştığı halde, rahip Schulz, bu dünyadan sonra şu

ya da bu şekilde bir yaşam fikrine ke-
sinkes karşı çıkıyor.

Kopardığı bunca gürültü arasında,
kendisini pozitif ilimlere ve isim yapmış
bilim adamlarının görüşlerine dayamağa
çalıştığı gözden kaçmayan protestan ra-
hip, önemli bir noktayı ya bi'miyor, ya da
bilmezlikten geliyor ki, o da şu...

Modern fizikçilerin üstadı Einstein de,

başvurduğu enstitünün kurucusu Max
Planck da, formülüne el attığı Heisen-
berg de hem Kaadir-i mutlak, hem de ebe-
di hayat fikrine inanan insanlardı bu ma-
teryalist protestan papazının.

Manevî inançları reddederek matema-
tik formül'lere sığınan papaz ise, bu konu-
da susmayı tercih ediyor.

Tibet'in ÖLÜLER KİTABI

Yepyeni bilgilerle dopdolu bu eseri (75 TL.) Ödemeli olarak :

RUH ve MADDE — P.K. 1157
İstanbul'dan İsteyiniz.

● Dr. BEDRİ RUHSELMAN ●

MUKADDERAT VE İCABAT

(ÖZET)

Uzun Zamandır Beklenen Bu
«SPIRİTÜEL DAVRANIŞ ve YAŞAM KILAVUZU»'nu
pek yakında Sizlere Sunacağız.
Şimdiden İsteyebilirsiniz.

— Sınırlı Sayıda basılacaktır. —

Kutsal Kayın Ağacından Çıkan AK ANA

■ EROL ERDOĞMUŞ

(Geçen sayıdan devam)

memenin, sevgiyi esirgemenin acısını... Sana çektirdiklerinin kat kat fazlası'ya hem de... Bu onların kendi sorunları... Sana gelelim, sen seviyor musun onları? «Nasıl sevebilirim? Bana yapmadıklarını bırakmıyorlar ki...». «Eğer sen bencil bir çocuksan, senin bencilliğin yerçekimi gibi bir güçle; elinden yere düşürdüğün herhangi bir şeymiş ya da gökten yere inen yağmur dam'asıymış gibi çeker onların kötülüğünü... Daha da bencil olursun böylece... Eğer sen bencilsen Selim, onların yaptığı kötülüklerle ilgilenirsin; değilsen aldırmazsın...». Şaşkın şaşkın dinliyormuş Se'im bu açıklamayı. Ak Ana öğütünü sürdürmüştü. «İnsanlar sevmek için Yeryüzüne gelmişlerdir... Birbirlerini seveceklerdir... Canlı cansız tüm Evreni seveceklerdir... İnsanlar sevgi borçludurlar Evrene... Bu borçlarını ödemelidirler... Alacaklı yaka'larına yapışmıştır...». «Evrene sevgi borçlu olmak ne demek Ak Ana?» «Evren ne demek biliyor musun?», «Dünya, Ay, Güneş, Yıldız'ar...», Ak Ana eklemiş: «Ve de bütün bunları içine alan uçsuz bucaksız uzay...» Demek bunların tümü Evren... «Evet, bütün bunların tümü Evren... Yeryüzü doğa'sı ikiye ayrılıyor: Canlı doğa, cansız doğa... Canlı doğa'da insanlar, hayvan'ar, bitkiler var... Cansız doğa'ysa; taş, toprak ve benzerleri... Yeryüzündeki canlı doğayı

sevmek, doğal hayatı korumak insanın ilk borcu... Sonra sevsin cansız doğayı insan... Dünyayı yüreğiyle kuşatıktan sonra; Ay'a, Gezegenlere, Güneşe yöneltsin sevgisini... Ve de kavrayabildiği kârlarıyla Evreni sevsin... Borcunu böylece ödeyebilir ancak...». «Sev demek dile kolay... Sevmek çabay'a elde edilemez... İnsanın içinde gelir ancak...» «Sevmek öğrenilebilir Selim... Sana sevmeyi öğreteceğim...». «Sevmek öğrenilir miymiş?» «Koşmak, atlamak, sıçramak, oynamak gibi sevmek de öğrenilir...». «Nasıl?». «Koşma'dan koşmayı, atlama'dan atlamayı, sıçrama'dan sıçramayı, oynamadan oynamayı öğrenebilir misin?». «Öğrenemem...». «Öyleyse kogerak koşmayı öğrendiğin gibi, severek sevmeyi öğreneceksin...». «Nasıl ama?...». «Çok kolay... İçtenlikle seviyormuş gibi yap... Seveceksin...». «Kendimi zorlayacak mıyım?...». «Sakin ha... Zorla sevgi olmaz... Üvey annene mi kızdın? Hemen koş top oyna, atla, sıçra... Bedentnin coşkun gücünü uyumlu ve dostça dağıt... Öfken uçup gidecek... Sessiz bir köşeye çekil... Yorulduğun için can atacaksın sessiz köşeye... İster otur, ister yat... Ama kaslarını gevşet... Gergin olmasın kasların... Üvey anneni sevdiğini içtenlikle düşün... Sevgiyi duy içinde... Sevgiyi yaşa...». «Ya duymamazsam?», «Duyamazsan zorlama kendini... Umutsuzluğa kapılma... Başka zamanlarda yeniden kendini zorlamadan duymaya çalış sevgiyi içinde... Sık sık dene. Bir gün bakacaksın ki, üvey anneni seviyorsun... Bu sevgi sana, onu sevmenin zararına karşı kalkan olacak... Bu sevginin tek yönlü olmadığını, üvey annenin de seni sevmeye başladığını görecek şaşıracaksın... Haydi Selim başla...». Selim uyanmış. Sabah o'uyormuş. İçine sevinçle, mutlu'ukla doluymuş... Ak Ana'nın öğütünü denemiş, Üvey annesini sevdiğini düşünmüş... Sevgi düşüncesi, suya atılan taşın dalgaları gibi gittikçe genişleyerek kaplamış yüreğini... Sevgiyi duymuş, sevgiyi yaşamış; oysa hiç sanmıyormuş üvey annesini seveceğini...

Mutluymuş Selim, Elini yüzünü yıkamış. Derslerine bir göz atmış. Çantasını hazırlamış. Kapıdan çıkmadan önce mutfaka uğrayarak, Üvey annesine «Günaydın anneciğim» demiş, tüm içtenliğiyle, Üvey annesi şaşkınlığından e'indeki bardağı döşürerek kırmamış mı? Yutkunmuş, bir şeyler söylemek istemiş Selim'e, ama söyleyememiş... Selim, «Hoşça kal anneciğim» diyerek okulun yonu tutmuş. Etem'in verdiği «İmitçe karnını doyurmuş. «Etem» demiş: «Sabahleyin okula gelmeden önce evlerin kapılarının altından günlük gazeteleri atmak istiyorum. Bana böyle bir iş bulabilir misin? Babam ölünce, evin geçim yükü annemin omuzlarına çöktü. O'na yardım etmek istiyorum.» «Olur» demiş Etem; «babama söyleyeyim. Tanıdıkları vardır. Okul dağıldıktan sonra onun muayenehanesine gidelim. Bir kolayını bulur. Öğleyin Etem'in sefertasından karınlarını doyurmuşlar. Akşamı iple çeki yormuş Selim. Son dersten çıkınca, Etem'in Doktor babasının muayenehanesine gitmişler. Selim'in sabahları gazete dağıtmak istediğini söylemiş Etem babasına. Çok duygulanmış Doktor. Selim'in başını okşamış, sırtını sıvazlamış. Bir yere telefon etmiş «Tamam Selim» demiş: «oldu... Hemen Doğruluk Kitabevine git... Sana ne yapacağını söyleyecekler». Selim içtenlikle teşekkür etmiş Doktora. Etem'le vedalaşmış. Doğruluk Kitabevinin yolunu tutmuş. Ne zaman önünden geçecek olsa, vitrindeki kitaplara bakmadan yapamazmış. Yine bakmaya başlamış vitrindeki kitaplara... Gözüküklü şişman kitapçı, onu görür görmez tanımış; «Doktor beyin gönderdiği çocuk sen misin evlâdım?» diye sormuş. Selim göz'eri ışıllı, ışıllı : «Benim amcacığım...» demiş. Kitapçı, hangi gazeteleri, hangi evlerin kapılarının altından atacağını gösteren bir listeyi hazırlamış ve Selim'e vermiş. «Yarın sabah saat 7'de buraya gel. Gazeteleri al. Hemen dağıtmaya başla» demiş. Dağıtacağı gazete sayısına göre günlük kazancını hesap'ayarak Selim'e ödemiş. «Her gün bu kadar para kazanacaksın. Ya-

rınki kazancın olarak bu parayı al. Umarım gazeteleri yanlış dağıtmazsın» diye eklemiş. Selim bir sevinmiş, bir sevinmiş ki; az kalsın boynuna sarılıp şapur şapur öpecekmış kitapçıyı. Yay gibi fırlamış yerinden. Fırından bir ekme k olarak koltuğunun altına kısırmış. Başı dik. omuzları kalkık, evin yolunu tutmuş. Sevgiy'e, bağlılıkla, kendine güvenle çalmış kapıyı. Üvey annesi açmış. Selim, onun bir şey söylemesine fırsat vermeden; «İyi akşamlar anneciğim» demiş bütün içtenliğiyle. Ekmeği uzatmış. «Kazancım! evimize bir ekme k aldım. İşte paranın üstü. Buyurun» diyerek, avucundak'i eri üvey annesinin avucuna dökmüş. Üvey annesi şaşkın şaşkın : «Ne kazancı? Hangi paranın üstü?» diye sormuş. Selim: «Yarın sabahtan başlayarak evlere gazete dağıtacağım. Bu parayı avans olarak verdiler... Babam öldükten sonra, evin bütün geçim yükü sizin omuzlarınıza çöktü. Size yardım etmeli, destek olmalıymış anneciğim» diyerek yanıtlamış üvey annesinin sorusunu.

Kadıncağız, sekiz yaşındaki bu çocuğun sorumluluk duygusuna şaşmış kalmış. Üste'lik horlayıp tartakladığı üvey oğluy-muş bu sorumluluğu duyan. Oysa öz oğlunun hiç umurunda değilmiş annesinin ev temizliğine, ütüy'e, çamaşıra giderek geçimlerini kıtı kıtına sağlamaya çalıştığı, çabaladığı... Üvey annesi eğilmiş, öz annesi gibi Selim'i kucaklayıp öpmüş. Her geçen gün Selim üvey annesini, üvey annesi Selim'i daha çok sevmeye baş'amış. Üvey ağabeyi de çok sevmeye başlamış Selim'i. Selim de onu... Hepsi birbirini daha çok sevmeye başlamışlar. Hepsi mutlu olmuşlar. Ak Ana'nın öğüdüne içlerinden birinin kulak vermesi, her üçünü de mutlu etmiş... Ben sen o; biz siz onlar sevelim sev'elim... Sevmeyi bilmiyorsak. Selim gibi öğrenelim.

NOT : «Bu Masal, Dünya Çocuk Yılı nedeniyle Spor-Toto'nun açtığı 1979 Çocuk Masalları Yarışmasında ÖVGÜYE DEĞER bulunmuştur.»